Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Martie 2014
Se distribuie gratuit
Nr. 133

„...dar ceice se
încred în Domnul
își înoiesc puterea,
ei sboară ca vulturii;
aleargă și nu obosesc,
umblă, și nu
ostenesc."
Isaia 40:31

Editorial

Împreună de... 11 ani!
sau
Un an plin de har!

Luna martie... prima lună de primăvară, explozie de verdeață și de culoare, frigul se „înmoaie", soarele începe să ne zâmbească mai hotărât și mai cu căldură, 1 martie, 8 martie... pe scurt fie spus: o perioadă a anului frumoasă, romantică, așteptată de mulți oameni cu nerăbare.

În plus noi, cei cu dizabilități, așteptăm cu nerăbdare această lună și pentru că marchează, cel puțin teoretic, ieșirea din „hibernare": posibilitatea de a ieși iarăși afară (cei care putem), să ne bucurăm de căldură, de razele soarelui, de verdeață, de adierea vântului, de... tot.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

George Nicolescu - pag. 3
Tare ca moartea - pag. 4
Mama - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Scoateți-mă de aici - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Și eu aștept în fiecare an, cu mare nerăbdare, luna martie, la motivele de mai sus adăugându-se altele, motive care țin de apariția revistei și care fac din luna aceasta o lună cu adevărat deosebită.

Astfel, într-o zi din martie (18 martie 2003), a apărut primul număr al revistei, răspunsul lui Dumnezeu la multele rugăciuni înălțate către El, așa că în fiecare an, luna martie marchează împlinirea a încă unui an de apariție a revistei „Împreună”.

Un alt motiv pentru care aștept cu nerăbdare luna martie, este dat de faptul că în această lună, și pentru a marca împlinirea a încă unui an, am luat decizia ca articolul de la rubrica „Editorial” să-l scriu eu. Pentru mine este o ocazie de a-mi reaminti modul minunat în care El a adus la existență și a susținut lună de lună, în ciuda greutăților, crizelor financiare, etc. apariția acestei reviste, neapreciată poate de unii, dar dorită, așteptată și apreciată de cei mai mulți dintre noi. (În editorialele din ceilalți ani am argumentat de ce existența și apariția regulată a acestei reviste este lucrarea Lui, întreținută prin niște oameni deosebiți, cărora le mulțumesc și pe această cale, în numele tuturor).

Un an plin de har!

Dacă tot am specificat că existența și apariția lună de lună a revistei este lucrarea, darul Lui, este încă o manifestare a harului Său, a dragostei și bunătății Sale, de ce totuși acest subtitlu? Practic fiecare secundă, fiecare zi care o trăim este o dovadă a harului, dragostei, bunătății, înțelepciunii Sale, așa că ce a avut anul acesta deosebit față de ceilalți ani, în așa de mare măsură, încât să am îndemnul de a-l numi „Un an plin de har!”?

În primul rând, deoarece la începutul lui 2013, perspectiva ca din punct de vedere financiar revista să nu mai apară deloc, era mai reală ca niciodată până atunci. Practic îmi făceam calcule să văd dacă poate apărea cel puțin o dată la trei luni, dar rezultatele erau tot sumbre. Bineînțeles că mă rugam continuu.

Știu că i-am spus off-ul meu și celui prin care bunul Dumnezeu a adus la existență asociația „Ridică-te și umblă”: George Uba. Nu a zis mai nimic atunci, însă chiar în momentele când totul părea că se prăbușește, dânsul îmi dă o veste extraordinară: un alt om deosebit, directorul editurii și tipografiei „Viață și sănătate”, sensibil la apelurile Duhului Sfânt, pune la dispoziția revistei tot ce e nevoie astfel ca următoarele douăsprezece numere să fie tipărite gratuit!!! Vă dați seama, de la agonie la extaz! Ba mai mult, ca un bonus de har, nu numai coperta ci și interiorul urma să fie tipărit color! Ce Tată mare și minunat avem!

În al doilea rând, am numit anul care a trecut „Un an plin de har!”, deoarece la sfârșitul anului 2013 (mai exact 24 noiembrie 2013) Cel Atotputernic a mai avut o intervenție vizibilă, plină de har, nemeritată. Practic, dacă nu ar fi intervenit...

Imaginați-vă un microbuz, plecat în lucrare, plin cu persoane cu dizabilități, dintre care două în cărucioare, cărucioarele nefiind fixate în mașină. Ploaie torențială, o curbă strânsă, extrem de periculoasă (nesemnalizată corespunzător), un moment de ezitare și o mașină de peste două tone și jumătate, derapează, iese de pe șosea, se izbește cu putere de sol (șoseaua mai înaltă), începe să se rostogolească și...

Atunci am avut impresia că ne-am rostogolit, însă analizând la rece lucrurile și văzând fotografiile mașinii, cred că rostogolirea mașinii a fost oprită la un moment dat (cine o fi oprit-o!) și am revenit pe roți. Încă un amănunt: căruciorul meu este unul electric, foarte greu (are doi acumulatori mari de 75 Ah fiecare), nu era fixat deloc, așa că la o rostogolire a mașinii căruciorul acesta greu și nefixat, în cazul chiar și al unei singure rostogoliri, s-ar fi deplasat în toate părțile prin mașină, rupând și sfărâmând tot. Bineînțeles că pe mine m-ar fi terminat primul.

Reacția cadrelor medicale de la spitalul unde am fost transportați de urgență: „Mulțumiți-I lui Dumnezeu că sunteți în viață. Acolo au murit mulți, și-or să mai moară!” (Ulterior am aflat că acea curbă mai era numită și „curba morții”). Cei de la descarcerare, privind locul șoferului, s-au mirat cum de șoferul mai este întreg (mașina distrusă, conform datelor din procesul verbal, în proporție de 90%, cel mai rău contorsionată fiind în dreptul șoferului). Șoferul (fratele meu), nu numai că a fost întreg, dar și loviturile au fost mai ușoare. Sufletește însă...

În concluzie: în anul care a trecut, dacă n-ar fi fost intervențiile Sale pline de har (sunt sigur că au fost enorm de multe, de ordinul miilor și zecilor de mii), revista n-ar mai fi apărut, iar eu, împreună cu fratele meu și cu alți trei prieteni(e), n-am mai fi existat.

Un alt motiv pentru care am pus subtitlul „Un an plin de har!” constă în faptul că El nu numai că ne-a salvat viața, dar a rezolvat și problema mașinii. Mulțumesc din toată inima tuturor celor care au simțit împreună cu mine și m-au ajutat. Acum pot iarăși să ajung oriunde mă trimite Domnul. Neputința nu mai mă apasă așa greu. Dimpotrivă! Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze cu tot ce are El mai bun și mai frumos.

Avem un Tată extraordinar, care Și-a dat Singurul Fiu pentru noi, care clipă de clipă este lângă noi, dornic și gata oricând să intervină cum este mai bine pentru noi! Credem noi aceasta? Strigăm la El când suntem în nevoie sau în necaz? Așteptăm în tăcere intervențiile și sprijinul Său? Avem ochi să le vedem?

Să ne luăm timp și să medităm la lucrurile banale care le trăim zilnic: viața, sănătatea, soarele, temperatura (nici prea-prea, nici foarte-foarte), ploaia, etc., etc. și să realizăm că toate sunt manifestări ale harului, dragostei și bunătății Sale, nemeritate și, din nefericire, neapreciat.

-sfârșit-

Burcea Aurel
Președinte As. „HandHope”
Vicepreședinte As. „Ridică-te și umblă”

GEORGE NICOLESCU

De aproape 40 de ani cântă cu suflet, fără să-și privească în ochi spectatorii. “Ce tărie de caracter are! A avut răbdarea de a ne lumina pe noi, când lui îi lipsea lumina!”, a remarcat Adrian Păunescu.

La patru luni, părinții (Constantin și Elena) au observat că George Nicolescu nu vede. Pe la 4-5 ani au aflat, în schimb, că are darul cântecului. “Georgel”, jucăria celor trei surori - Rodica, Constanța și Mariana -, era un copil bun, vesel, optimist și neastâmpărat.

Singurul băiat al familiei Nicolescu era și “vedeta” neamului. La 6 ani avea deja un șlagăr: “Hai salcâm, salcâm de vară”.

La începutul anilor ‘70, încă elev al Școlii de Nevăzători de la Cluj, George încerca marea cu degetul, înscriindu-se la câteva festivaluri de muzică ușoară.

A plecat acasă cu niște premii I, dar marele câștig a fost întâlnirea cu maestrul George Grigoriu. Acesta i-a promis că-l ajută să devină mare artist, dacă intră la facultate. De dragul muzicii, George a devenit student la Filologie, secția Franceză-Română, iar Grigoriu i-a compus “Eternitate”.

A fost un debut (la radio, la 2 ianuarie 1973) cât pentru o viață de artist. “Se vorbea atunci, de la specialiști la marele public, de această voce fascinantă, era din ce în ce mai difuzat la radio, din păcate cu apariții sporadice la televiziune, din pricina unor prejudecăți tipic românești - spune Titus Andrei. Jignitor pentru un spirit ca George Nicolescu, «profu» de franceză, cu inteligența autoironiei, atunci când, râzând din seninul sufletului său, spune că nu se poate compara cu unul ca Stevie Wonder, pentru că americanul habar n-are să cânte la muzicuță, pe când el știe muzicuță de când era copil”.

Dacă s-ar fi născut în altă țară, probabil că ar fi ajuns un mare cântăreț al lumii. “A avut însă nenorocul ca talentele sale, bazate pe drame personale, să nu fie considerate urgențe ale comunității... Un popor căruia i se trezește conștiința de a se recunoaște într-o valoare de acest fel, bazată pe o viață dramatică și pe o suferință, se poate salva. Așa s-a întâmplat și cu americanii...”. Da, americanii, l-au avut pe Ray Charles. Ce s-ar fi întâmplat dacă Ray Charles s-ar fi născut în România? E posibil să fi murit de foame!!!

“Nevăzând, îi obligă pe oameni să-l vadă atât de intens, încât uriașele săli înțesate de oameni par adesea niște ochi uriași a căror pupilă este cântecul său cu care spiritul treaz al vremii prezente scrutează eternitatea”, scria Ion Zubașcu, în 1982, în revista Flacăra.

Artistul George Nicolescu a avut norocul să întâlnească femeia, pe Georgeta, care l-a ajutat să aibă o carieră și care i-a dăruit doi copii: Luminița și Daniel. “Cred că tata a avut multe satisfacții pe urma meseriei lui, dar a și suferit foarte mult, pentru că din cauză că nu vede nu i s-a dat aceeași șansă care s-a dat celorlalți cântăreți de muzică ușoară. A fost un pic dat la o parte și e păcat pentru că eu, de câte ori am asistat la un spectacol, am văzut că a avut un succes extraordinar”, este de părere Luminița. Este în continuare fetița lui tata, deși, la rândul ei, are o fetiță, Alexandra (2 ani). George are tot o nepoată, Ștefania, de la fiul Daniel. Are o viață normală, fiind un om normal. “Poate mult mai normal decât mulți dintre noi. Dacă Dumnezeu i-a luat lumina ochilor, i-a dat lumina sufletului”, mărturisește prietenul său, preotul Constantin Moise.

Cele mai frumoase melodii (muzică ușoară și folk) ale lui George Nicolescu: “Eternitate”, “Și cântau mandolinele”, “Fântânile albastre”, “Să învingă dragostea”, “Ca lumina ochilor”, “Ordinea de zi”, “Romanță fără muzică”, “Imnul înecaților din Atlantida”, “Celei care pleacă”, “Ritm de dragoste” (fostă “Rock de dragoste”), “Ultimul cataarg”, “Ultima oră”, “Visam un țărm de mare”, “Prefăte, inimă, în stea”, “Graba strică treaba”, “Dă-mi, dragoste, puterea ta”, “Nesfârșita primăvară”, “Om trecând prin raza vieții”, “Voi reveni cu drag mereu”, “Mai avem nevoie și de iarbă”.

-sfârșit-

Din volumul:
„Personalități cu handicap care au influențat istoria”
autoare: BENCZE MARTA IOZEFINA
Un proiect Fundația Licinium
Conținutul lucrării Fundația Licinium (texte, imagini, concept grafic) este protejat de legea dreptului de autor și este proprietatea Fundației Licinium.
Preluat cu permisiunea autoarei

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Tare ca moartea (II)

Nicu Butoi

Dragostea este tare ca moartea. Uneori, ceea ce avem mai preţios pe lume moare. Este dragostea noastră pentru Dumnezeu tare ca moartea? Dacă ceea ce este preţios pentru mine moare într-o zi, dacă comoara vieţii mele, cariera mea, tot ce am, mi-ar fi luat într-una din aceste zile, va supravieţui dragostea mea pentru Dumnezeu unei experienţe de acest gen? Uitaţi-vă la omul care a pierdut totul într-o zi, inclusiv copiii – zece la număr. Dragostea lui Iov pentru Dumnezeu a supravieţuit. Uitaţi-vă la omul al cărui trup a fost devastat de boală. Dragostea lui pentru Dumnezeu a supravieţuit. El a spus: „Chiar dacă acest trup va fi complet distrus, voi continua să Îl iubesc pe Dumnezeu. Îl voi vedea cu ochii mei. El mă va vedea, va fi binevoitor cu mine.” Dragostea lui a supravieţuit. Acesta este sensul vieţii pe pământ, motivul pentru care trăim pe pământ – ca să învăţăm, şi să-i învăţăm şi pe alţii să iubească în acest fel.

Dar uneori ne ţintim privirile asupra a diferite lucruri pieritoare şi ni se par a fi veşnice. Dar nu sunt. Într-o zi Ezechiel a primit veşti de la Dumnezeu. „Fiul omului, voi lua de la tine tot ce e mai preţios în ochii tăi. Şi,” spune el, „seara soţia mea a murit.” Ne ţintim privirile asupra unor lucruri de pe pământ şi credem că sunt veşnice. Nimic nu este veşnic aici, cu excepţia credinţei noastre în Dumnezeu, a speranţei noastre şi a dragostei pentru El. Şi cea care va supravieţui până la sfârşit, după cum spune Pavel – dintre credinţă, nădejde şi dragoste (sau caritate) – este dragostea. Aceasta deoarece credinţa se va încheia atunci când Îl vom vedea pe Dumnezeu faţă în faţă. Speranţa va înceta atunci când va fi împlinită, iar dragostea este singura care va exista mai departe. Când vom trece graniţa veşniciei şi a cerului, vom lua cu noi un singur lucru, din toată viaţa noastră aici. Care este acel lucru? Dragostea noastră pentru Dumnezeu! Acesta este singurul lucru cu care vom trece graniţa cerului. Dragostea noastră, dragostea noastră adevărată pentru Dumnezeu.

Cam atât în ceea ce priveşte lucrurile pe care ni le-a dat.

Uneori tânjim la lucruri de pe pământ, invidiem oamenii pentru una sau alta uitând că nu aceasta este realitatea. Acesta este doar un coşmar pe acest pământ.

John T., predicator din secolul al şaptesprezecelea, a spus despre invidia legată de lucrurile materiale din această lume, sau care aparţin cuiva: „Nu invidia prosperitatea cuiva mai mult decât invidiezi florile de pe un cadavru.” Nu invidia mai mult de-atât, pentru că sunt la fel. Sunt exact la fel.

Şi uneori tindem să fugim de realitate. Iov I-a cerut lui Dumnezeu în mijlocul dezastrului, chinului şi vremurilor de încercare: „Ascunde-mă pentru o clipă.” Dumnezeu i-a răspuns: „Nu este nevoie să te ascund. Nu ai nevoie să fii ascuns. Ai nevoie să vii la Mine. Ai nevoie să păşeşti în lumină, nu să te ascunzi.” Oamenii se ascund în prezent în alcool, droguri şi în tot felul de lucruri. Vor să se ascundă. Tu nu ai nevoie de aceasta. Ai nevoie să vii la lumină, care este Isus.

Uneori am lăsat lucrurile de pe acest pământ să ne întristeze feţele, deşi Biblia spune: Ne bucurăm chiar şi în încercări. Ne bucurăm în toate acestea pentru că ştim că nu sunt veşnice. Nu norul este veşnic, ci soarele din spatele lui. Amy Carmichael a spus despre un om care era foarte trist – un chip trist, o umblare tristă cu Dumnezeu, murmurări şi văicăreli tot timpul, nefericire imprimată în viaţa şi pe chipul lui... Amy Carmichael spune despre un astfel de om:

„Pe cărarea îngustă şi dificilă păşea el.
„Intră în bucuria Mea,” a spus Dumnezeu.
Pustnicul trist şi-a ras capul...
„Am pierdut gustul bucuriei,” a spus el.

Ne-am pierdut gustul bucuriei în mijlocul încercărilor de pe acest pământ? Când Dumnezeu ne invită să intrăm în bucuria Lui... „Intră în bucuria Mea!” Dar tu spui: „Ce bucurie? Ce am eu ca să mă bucur?” Ne uităm la lucruri, dar dacă credinţa ar trece dincolo de barieră, am descoperi că avem multe motive, aşa cum spune Biblia: „Bucuraţi-vă! Iarăşi zic: Bucuraţi-vă!” Avem o mulţime de motive ca să facem acest lucru. Tot ce se găseşte în această lume trece, şi trece foarte repede, chiar din ce în ce mai repede, dar ceea ce este veşnic rămâne pentru totdeauna.

Jeff Steinberg era un bărbat handicapat – se născuse fără mâini. Dar bucuria lui de a trăi a devenit contagioasă în ţara sa, pentru că se bizuia pe Dumnezeu. A apărut odată pe o scenă în America şi a cântat pentru oameni, cu capul lui care arăta prea mare în comparaţie cu trupul chircit, şi cu nişte bonturi în loc de mâini, ţinând chinuit un microfon, vorbind la acel microfon, povestindu-le oamenilor sau cântând un cântec... Dar cel mai impresionant era cântecul lui care se numea: „Sunt o capodoperă în curs de realizare.”

Nu ştiu ce sunteţi voi astăzi, nu pot să spun nici măcar ce sunt eu astăzi, dar ceea ce ştiu sigur este că aceste cuvinte sunt adevărate: Sunt o capodoperă în curs de realizare. Dumnezeu continuă să lucreze la mine. Şi Îşi va termina capodopera. El este autorul.

Fiica mea cea mică, Cristina, m-a întrebat foarte serios într-o dimineaţă: „Tati, ce se va întâmpla dacă atunci când va veni Isus nu voi fi gata? Dacă nu voi fi gata în toate aspectele morale şi în ceea ce priveşte statura spirituală?” Făcuse nişte cursuri undeva cu nişte persoane şi venise cu această întrebare în minte: „Ce se întâmplă dacă nu va fi totul gata atunci când va veni Isus?” I-am spus: „Cristina, dragă, nu este treaba ta. Este treaba Autorului. El a promis că va termina tot ce a început cu tine. Nu îţi face griji în această privinţă. Tu pur şi simplu încredinţează-te în mâinile Lui. El va termina totul. Va lucra asupra fiecărui detaliu. Tu eşti capodopera Lui. El te va prezenta. El va duce la bun sfârşit ceea ce a început în tine.” Şi acest om are atâta dreptate: Sunt o capodoperă în curs de realizare. Dumnezeu lucrează asupra mea.

Ei bine, Petru spune că încercările vieţii sunt mai preţioase decât aurul. Mai preţioase decât aurul! Atunci aceasta înseamnă că mulţi oameni sunt foarte bogaţi pe acest pământ pentru că sunt bogaţi în încercări şi au ceva care este mai preţios decât aurul. Sunt foarte bogaţi. Atunci de ce spun că sunt săraci? Pentru că au pierdut sistemul de valori veşnice. Sunteţi bogaţi în încercări? Ei bine, aveţi ceva care este mai preţios decât aurul curat. Petru vorbeşte despre aurul curat, nu doar aur. Nu ştiu de câte carate, dar nu este vorba despre aur impur, ci de aur curat. Încercările acestei vieţi – mai

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

prețioase decât aurul curat. Și uneori apar ca un scut sau ca o barieră între noi și Dumnezeu. Nu Îl putem vedea pe Dumnezeu din cauza lacrimilor noastre, din cauza tristeții noastre.

Maria, femeia care L-a iubit pe Dumnezeu atunci când El era mort (Maria a continuat să-L iubească, ea se afla acolo, în grădină) nu L-a iubit pe Isus doar atunci când făcea bine. A continuat să Îl iubească atunci când era mort. Ea a spus: „Dați-mi-L pe Isus mort. Îl vreau pe El, nu ceea ce făcea...” „Dar nu mai face nici un bine, ce nevoie mai ai de El acum?.” „Nu contează! Dați-mi-L!” Știți că ea se găsea în grădină în acea dimineață și vorbea cu Isus, dar din cauza lacrimilor nu putea să-L vadă pe Isus. Credea că este grădinarul. Uneori nu Îl vedem pe Isus din cauza lucrurilor care ni se întâmplă. Ne ațintim privirile asupra acestor lucruri [de jos] și nu putem să-L vedem pe Isus dincolo de acestea. Ei bine, aceste lucruri sunt de cele mai multe ori ‚blessings in disguise' cum zic americanii sau BINECUVÂNTĂRI DEGHIZATE. Asta este tot.

Fiica mea m-a sunat aseară și mi-a spus despre dificultățile cu care se confruntă la școală, la un curs. Atâta nedreptate, atâtea lucruri care nu merg bine... Vroia să pună lucrurile la punct [să le îndrepte]. I-am spus: Nu încerca să faci aceasta. Doar unul singur este drept, și Acela este Dumnezeu. Nu încerca să faci acest lucru pe pământ. Încearcă să faci tot ce poți mai bine, adică să biruiești răul prin bine. Dar i-am spus că uneori lucrurile de acest fel sunt binecuvântări deghizate. (...)

Într-o dimineață, după ce petrecuse mult timp în mijlocul naturii și în confortul ei, hrănindu-se cu friptură gustoasă și pâine... Este vorba despre Ilie – el se hrănea cu friptură și pâine, și ‚apă de pe insula Fiji'. Era acolo un pârâiaș drăguț, apă proaspătă mereu, și friptură cu pâine de trei ori pe zi, odihnă, nu avea nimic de făcut decât să primească... Toate acestea au mers bine o perioadă. Și apoi, într-o dimineață, Biblia spune că „pârâiașul a secat”. Dintr-o dată. Ilie s-a îngrijorat cu privire la acest lucru. „Ce mă fac? Ce se întâmplă cu comfortul meu, cu viața mea?” Era un dezastru pentru un om aflat în deșert ca pârâul să sece. Dar acesta nu era altceva decât un semn de la Dumnezeu, o chemare de a merge mai sus, mai aproape de Dumnezeu, la o nouă experiență. Aceasta era o binecuvântare deghizată. Dar El nu putea vedea mâna lui Dumnezeu. Dar mâna lui Dumnezeu era la lucru. Dumnezeu lăsase acel pârâiaș să curgă în tot acel timp, și Dumnezeu a secat acel pârâiaș în dimineața respectivă. Aceasta pentru că avea alt plan în minte.

La fel se poate întâmpla și cu noi. El poate face ca râul dragostei, al bogăției și al sănătății să curgă mult timp. Ne bucurăm foarte mult de toate acestea. Într-o dimineață îmi seacă pârâul. Cum voi privi la Dumnezeu în acea dimineață? Îl voi vedea cu aceiași ochi? Va continua să curgă dragostea mea atunci când pârâul binecuvântărilor va seca? Aceasta este cea mai importantă întrebare pe care trebuie să ne-o adresăm nouă înșine, ca și creștini. Și acesta este aspectul în privința căruia trebuie să cerem ajutor de la Dumnezeu. „Dă-mi acest gen de dragoste care nu este legată de lucruri, ci de Persoană.”

Aceeași Amy Carmichael a înțeles valoarea încercării în relația ei cu Dumnezeu. Ea nu a vrut ca încercările să stea între ea și dragostea ei pentru Dumnezeu. Ea a scris despre valoarea acestor încercări: „Înainte ca furtunile care bat să înceteze, învață-mă să trăiesc în liniștea Ta.” Înainte ca furtunile să se oprească, am nevoie să trăiesc în liniște. Înainte ca furtunile să se oprească. Nu. „Oprește furtunile pentru că vreau să trăiesc în liniște!” Ce fel de liniște este aceea când este liniște peste tot? Ai fi bolnav dacă peste tot ar fi liniște iar tu nu ai fi liniștit. Dar să fii liniștit atunci când bate furtunile – aceea este adevărata liniște. Și Amy Carmichael spune: „Înainte ca furtunile care bat să înceteze, învață-mă să trăiesc în liniștea Ta.” Înainte ca furtunile să înceteze. „Înainte ca durerea să se transforme în pace, dă-mi limpezimea minții pentru a cânta un psalm.” Înainte de aceasta. În timp ce sunt încă în dureri. Iov a spus „Îl voi vedea pe Mântuitorul meu” când era încă în dureri. El nu a rostit aceste cuvinte după ce a trecut durerea. În dureri. „Binecuvântat să fie Numele Lui! El a dat, El a luat! Binecuvântat să fie Numele Lui!” În timp ce era în dureri. Și Amy Carmichael spune: Înainte de aceasta învață-mă liniștea Ta. Înainte ca durerea să treacă, dă-mi limpezimea minții pentru a cânta un cântec.

Isus era pe cruce, în dureri, și a strigat la Tatăl Său. Tatăl Său nu era Dumnezeul Său doar în ziua aceea când a zis: „Lazăre, vino afară!” Tatăl Său nu era Dumnezeul Său doar în acea zi când a rostit acele cuvinte. Tatăl Său era Dumnezeul Său și atunci când era pironit pe cruce. Era Dumnezeul Său la fel. L-a strigat cu același nume. Nu s-a schimbat nimic, deși se schimbaseră multe lucruri. Dar în același timp dragostea Lui a supraviețuit torturii.

În încheiere aș dori să o amintesc pe Corrie Ten Boom. Mulți dintre voi o știți, ați citit cărțile ei, ați văzut filmul Ascunzătoarea [The Hiding Place]... Este povestea extraordinară a vieții unui om.

Timp de 33 de ani, după lagărul de concentrare Ravensbruck, unde fusese cu sora ei, Betsie... (Betsie a murit în condiții tragice, după o bătaie sălbatică primită din partea unei gardiene)... Corrie Ten Boom supraviețuiește. Până în prezent, la peste o jumătate de secol de atunci, nu se poate explica cum a fost posibil ca într-o zi să vină cineva și să spună: „Corrie, ia-ți lucrurile, vino la poarta lagărului...” Au dus-o acolo, i-au cerut să semneze, a semnat niște acte și era liberă. I-au spus: „Du-te în oraș.” Nimeni nu mai ieșise niciodată din acel lagăr de concentrare. Acolo era moartea. Nimeni nu a ieșit din acel loc cu excepția acestei persoane. A fost singura. Nimeni nu știe cine, în afară de Dumnezeu, a putut face așa ceva. Dar ea a ieșit.

Apoi, în următorii 33 de ani, a călătorit în toată lumea predicând și învățându-i pe oameni cum să-L iubească pe Dumnezeu în condiții adverse. Aceasta era tema predicării ei, și era uimitoare. Nu vreau să poposesc prea mult asupra acestui punct, dar odată l-a întâlnit pe unul dintre gardienii de la lagărul de concentrare Ravensbruck, după ce a vorbit la o adunare în Germania. În timp ce dădea mâna cu oamenii la ușă, a înghețat, pentru că a văzut chipul unuia dintre gardieni. Omul era acolo, într-o biserică luterană. El i-a întins mâna. Ea l-a recunoscut de îndată și el i-a cerut iertare. Și Corrie spune că, în timp ce omul acela stătea cu mâna întinsă, mâna ei dreaptă a paralizat în acel moment. Nu-și putea întinde mâna. Dar s-a rugat cu dis-

continuare în pag. 8

Mama

o Când tu aveai 1 an ea te hrănea și te îmbăia. I-ai mulțumit plângând toată noaptea.

o Când tu aveai 2 ani ea te-a învățat să mergi. I-ai mulțumit fugind când ea te chema.

o Cand tu aveai 3 ani îți pregătea toată mâncarea cu dragoste. I-ai mulțumit aruncând farfuria pe jos.

o Când tu aveai 4 ani ți-a dat creioane colorate. I-ai mulțumit colorând masa din sufragerie.

o Când tu aveai 5 ani te-a îmbrăcat pentru vacanță. I-ai mulțumit sărind în prima baltă.

o Când tu aveai 6 ani te-a dus la școală. I-ai mulțumit strigând nu merg.

o Când tu aveai 7 ani ți-a cumpărat o minge. I-ai mulțumit aruncând-o în fereastra vecinilor.

o Când tu aveai 8 ani ți-a dat o înghețată. I-ai mulțumit scăpând-o în poală.

o Când tu aveai 9 ani ți-a plătit lecții de pian... I-ai mulțumit că nici nu te-ai deranjat să exersezi vreodată.

o Când tu aveai 10 ani te ducea toată ziua cu mașina de la fotbal la gimnastică de la o zi de naștere la alta. I-ai mulțumit că săreai din mașină și nu te uitai niciodată înapoi.

o Când tu aveai 11 ani te-a dus pe tine și pe prietenii tăi la cinema. I-ai mulțumit cerându-i să stea în alt rând.

o Când tu aveai 12 ani te-a avertizat să nu te uiți la anumite programe la tv. I-ai mulțumit așteptând să iasă din casă.

o Când tu aveai 13 ani ți-a sugerat cum să te tunzi. I-ai mulțumit spunându-i că nu are gusturi.

o Când tu aveai 14 ani ți-a plătit o tabără de vară de o lună. I-ai mulțumit uitând să îi scrii măcar o scrisoare.

o Când tu aveai 15 ani venea de la lucru și își dorea măcar o îmbrățișare... I-ai mulțumit stând în camera ta cu ușa încuiată.

o Când tu aveai 16 ani te-a învățat să îi conduci mașina. I-ai mulțumit luându-i-o de câte ori puteai.

o Când tu aveai 17 ani ea aștepta un telefon important. I-ai mulțumit stând la telefon de vorbă cu prietenii.

o Când tu aveai 18 ani ea plângea la festivitatea ta de absolvire a liceului. Tu i-ai mulțumit stând la petrecere până în zori.

o Când tu aveai 19 ani ea ți-a plătit facultatea, te-a dus în campus și ți-a cărat bagajele. I-ai mulțumit salutând-o în afara camerei ca să nu te simți jenat în fața prietenilor.

o Când tu aveai 20 ani te-a întrebat dacă te întâlnești cu vreo fată. I-ai mulțumit spunându-i: nu-i treaba ta.

o Când tu aveai 21 ani ți-a sugerat anumite cariere pentru viitorul tău.... I-ai mulțumit spunându-i: nu vreau să fiu ca tine.

o Când tu aveai 22 ani te îmbrățișa la absolvirea facultății. I-ai mulțumit întrebând-o dacă poate să îți plătească o excursie prin Europa.

o Când tu aveai 23 ani ți-a dat mobila pentru primul tău apartament. I-ai mulțumit spunându-le prietenilor că e urâtă

o Când tu aveai 24 ani ți-a cunoscut logodnica și te-a întrebat de planuri de viitor. I-ai mulțumit spunându-i printre dinți: mai lasă-mă.

o Când tu aveai 25 ani te-a ajutat să îți plătești nunta și a plâns și ți-a spus cât de mult te iubea. I-ai mulțumit mutându-te în cealaltă parte a țării.

o Când tu aveai 30 ani te-a sunat să îți dea un sfat pentru copil. I-ai mulțumit spunându-i: lucrurile sunt diferite acum.

o Când tu aveai 40 ani te-a sunat să îți amintească de aniversarea mătușii. I-ai mulțumit spunându-i că erai foarte ocupat atunci.

o Când tu aveai 50 ani ea era bolnavă și avea nevoie să ai grijă de ea. I-ai mulțumit citând despre povara care devin părinții pentru copiii lor.

o Și apoi, într-o zi ea a murit în tăcere. Și tot ce nu ai făcut s-a întors lovind ca trăsnetul în inima ta.

Dacă ea mai e pe aproape nu uita să o iubești mai mult, dacă nu mai e amintește-ți dragostea ei necondiționată. Dacă ea mai e aproape spune-i acum: te iubesc. Dacă e prea târziu pentru tine, învață-i pe cei ce o au aproape să o prețuiască cât nu e târziu.

-sfârșit-

Trimisă de
Dinescu Emilia Valea Stânii - Argeș

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Cum să fac față dezamăgirilor vieții?

- continuare -

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Dezamăgirea noastră este amplificată de multe ori de presiunea exterioară pe care o au diferitele slogane ”să suporți de gura lumii”, ”pentru că așa ai ales”, ”lasă că-ți trece”, ”timpul vindecă rănile” și altele . Unele pot fi adevărate, altele nu. Aceste slogane sunt o capcană. Nu intrați în jocul lor, nu încercați să răspundeți acestor clișee, ci mai degrabă verificați-vă cupa inimii și dacă este goală, sau golită, duceți-vă să o umpleți la Cel care poate să o facă.

Pentru a înțelege mai bine, am creat o ilustrație: Într-o zi doi baieței micuți se jucau în grădină, până la un moment dat, când supărat Andrei, s-a dus la bunicul său pentru a se plânge că prietenul lui nu îi dă jucăria care-i aparținea. Acesta, în loc să-l dojenească pe prietenul de joacă, l-a luat în brațe pe Andrei, i-a șters lacrimile și i-a spus că Îl iubește foarte mult, că tot ceea ce are îi aparține lui și are încredere că se va purta cu bunătate față de prietenul său neascultător, care nu avea nimic! Rezultatul a fost spre încântarea bunicului unul bun: Andrei și prietenul său s-au întors la jocul lor numai că de data aceasta Andrei a înțeles că oricât de multe jucării și-ar însuși pe nedrept prietenul său, el tot are multe motive pentru care să fie bucuros, pentru că are un bunic care îl iubește!

Dumnezeu când tace, de fapt știe că putem... singuri!

Rudele cele mai apropiate ale dezamăgirii sunt nemulțumirea și depresia. Acestea ne jefuiesc de puterea de a merge înainte, ne închid cerul de deasupra noastră,și ne depărtează de cei din jur!

De ce dezamăgirea are o influență așa de mare în viața noastră?

De cele mai multe ori în această stare de spirit, singurătatea, lipsa de înțelegere a celorlalți, dar și încăpățânarea, rebeliunea, ne îndeamnă să ne apucăm de lucruri pe care până atunci poate că le-am condamnat sau evitat: consumul de alcool, tutun, cafea, droguri ilegale și alte dependențe sau excese. Dezamăgirea, poate fi metoda de discipli-nare a Lui Dumnezeu, poate fi un efect al propriilor noastre greșeli, sau poate fi o ispită. De aceea trebuie să avem grijă să detectăm cine este autorul real al dezamăgirii.

Să luăm ca exemplu durerea, o altă emoție înrudită, care dacă nu ar exista în viața unui bolnav, acesta ar muri subit, fără să-și dea seama ce se întâmplă cu el, că ar putea să facă ceva sau măcar să aibă posibilitatea să se pregătească , să își pună gândurile în ordine. La fel este și în cazul dezamăgirii.

În dorința noastră de a fi lipsiți de dezamăgire, ajungem să renunțăm la propriile valori, să fim folosiți oricum, sau să ne depărtăm atât de mult de ceilalți, încât dezamăgirea de la urmă devine mai adâncă decât cea de care ne temeam.

Frustrarea și nereușitele ne pot influența viața în două moduri total diferite: ne pot demoraliza și scurta viața sau ne pot ajuta să vedem unde am greșit și ce avem de făcut pentru a nu le repeta. Depinde de noi cum alegem să privim viața cu dealurile și văile ei.

Rămâne să găsim rețeta minune prin care să căpătăm echilibrul necesar după o dezamăgire.

Cum pot să îmi recapăt echilibrul după o dezamăgire?

Avem două exemple sugestive în Scriptură care ne pot fi de mare ajutor în tratarea a două tipuri de dezamăgiri, după care vom trasa câteva principii care să ne ajute în a ne recăpăta echilibrul.

Dezamăgiri care apar în urma unui aparent succes

Proorocul Ilie, a fugit în pustie dezamăgit după minunea manifestării prezenței Lui Dumnezeu prin focul coborât din cer peste altar. El credea că această manifestare va aduce o triumfătoare biruință în lupta contra păgânismului, și nu a fost deloc pregătit pentru răspunsul împărătesei păgâne. Dar Dumnezeu nu l-a certat, ci mai degraba i-a acceptat mâhnirea, și fuga, l-a hrănit, până când după odihnă a fost capabil să înțeleagă care este misiunea Lui în continuare, după ce a primit asigurarea că nu era singurul om credincios care se confrunta cu această mâhnire. Mai erau alți 7000 ca el!

Dezamăgiri care apar după un lanț de alte dezamăgiri

Te-ai simțit vreodată în situația de a nu mai avea nici o cale de scăpare? Patriarhul Iacov s-a simțit la fel când, după ce a înșelat pe fratele și respectiv pe tatăl său, a fugit în pustie, spre locul unde credea că a scăpat de necazuri, sperând să revină curând înapoi. A ajuns la unchiul său, care după 7 ani de slujire, l-a înșelat dându-i altă soție în loc, și l-a nevoit să lucreze alți șapte ani, pentru a-și primi soția de drept. După aceea a avut o viață plină de regrete din cauza neînțelegerilor dintre cele patru soții și 12 copii. Ajungând la o răscruce în viață, când trebuia să dea ochii cu Esau, fratele lui, patriarhul

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

s-a retras pentru a se ruga, lângă un pârâu. Chiar în acel moment, Dumnezeu a trimis un înger pentru a-l încuraja. Dar mâna îngerului a fost interpretată ca fiind o amenințare și până când îngerul Domnului nu a apelat la privilegiul său de trimis al Cerului, Iacov nu a încetat să lupte cu Dumnezeu! Trezit ca din somn, Iacov s-a agățat de poala hainei îngerului ca de singura Lui șansă de scăpare și a izbutit pentru că s-a smerit!

Care sunt metodele prin care să facem față dezamăgirilor vieții?

- Retragerea din tumultul vieții pentru un timp scurt pentru recreere și odihnă ne poate ajuta foarte mult

- Apelarea la comuniunea cu Dumnezeu prin rugăciune ne poate aduce atât pacea interioară de care avem nevoie cât și soluțiile sau acceptarea planului Lui Dumnezeu atât cât ne este descoperit

- Să ne aducem aminte că nu suntem singuri, și nici singurii care trecem printr-o dezamăgire, acest gând ne poate ajuta să nu uităm că Dumnezeu ne iubește și să Îi prețuim mai mult prezența Lui dar și a celor care trec în același fel de dezamăgiri ca ale noastre!

- Dezamăgirile se pot ține lanț, eșecurile personale care apar din vina noastră ne pot părea catastrofale, însă dacă știm un reper – ca „pârâul" unde Iacov s-a plecat în rugăciune, oricât de lipsiți suntem de perspectivă, Dumnezeu va face o minune, pentru ca Lui Îi place să facă surprise plăcute copiilor Săi!

- Smerenia în fața dezamăgirilor vieții este atitudinea cea mai de dorit! Lupta cu dezamăgirea nu va ajuta la nimic, însă lupta pentru a-I preda în mâna Lui Dumnezeu dezamăgirea , îți va garanta reușita. Întrebarea este ești de ajuns de smerit să accepți răspunsul Lui și să te prinzi cu toată ființa de credința în El?

- Prietenii pot avea rolul îngerilor, și anume acela de trimiși ai Lui cu un anumit mesaj – să nu încercăm să luptăm împotriva lor, ci mai degrabă să luăm aminte la ceea ce au de spus – pentru a nu ne trezi că suntem împotriva lui Dumnezeu.

Poate că nu am abordat toate problemele dezamăgirii, nu am răspuns la toate frământările noastre, dar am creat o altă imagine de ansamblu pentru acest subiect, care să ne ajute să schimbăm direcția gândurilor noastre de la ceea ce nu putem, la ceea ce ține de noi și de Dumnezeu. Ecaterina Chifu (autoare de poezii, proza, si cu dragoste pentru graiul curat, corect al limbii române), spunea „Prezența unui prieten adevărat este mereu reconfortantă, căci regăsești la el calitățile ce te ajută să urci drumul greu al vieții și totul îți pare mai ușor, când știi că îl ai mereu aproape." Singurul prieten consecvent din viața noastră poate să fie doar cel care ne-a creat și a fost gata să îți dea viața pentru noi și anume Dumnezeu.

Agățându-ne de dragostea Lui, să cerem lumină pentru ziua de mâine, pentru a vedea oportunitățile din calea noastră, pentru a ne vedea propriile greșeli, pentru a nu ne compara cu alții, și pentru a porni din nou pe drumul bun!

-va urma-

....Spiritual.... ....Spiritual.... ....Spiritual.... ....Spiritual.... ....Spiritual....

continuare din pag. 5

perare lui Dumnezeu: „Isuse, mișcă-mi Tu mâna uscată! Mișc-o, Te rog!" Și mâna ei s-a mișcat către acel om și au dat mâna.

A călătorit timp de 33 de ani în întreaga lume fără să aibă o casă sau un loc al ei în care să stea. După 33 de ani, niște prieteni au invitat-o în Orange County, în California, și i-au dat o casă. Avea peste 80 de ani pe atunci – cred că 85. Într-o zi, Jimmie Collier, marele realizator de filme, a venit să o viziteze, pentru că erau prieteni. Și a văzut-o în acel loc frumos, minunat, în însorita Californie de Sud. Văzând-o locuind în acele condiții, imediat mintea acestui om s-a îndreptat către tabăra de concentrare Ravensbruck și s-a gândit în sinea lui: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, persoana aceasta!" Fusese în acele condiții îngrozitoare despre care nici nu putem citi... Pur și simplu nu putem citi despre ce era acolo, dar să mai și trăiești în acele condiții... Ea fusese acolo, și acum, iat-o! Cine ar fi crezut că va fi luată de la Ravensbruck și că va fi adusă în această casă, aici, în California de Sud, printre acești portocali și printre flori, ca să trăiască aici! Cine ar fi crezut? Jimmie Collier se gândea: „Cine ar fi crezut asta?" Se plimbau împreună pe una din aleile curții ei. Apoi s-a întors către ea și a zis: „Corrie, privește toate aceste lucruri – palmierii, magnoliile, florile, pomii fructiferi, casa și această priveliște extraordinară pe care o ai asupra întregii zone... Privind la toate acestea, nu este Dumnezeu bun cu tine? Ce părere ai?" Corrie s-a uitat la el cu o expresie a feței foarte serioasă și i-a spus: „Știi ceva, Jimmie? Dumnezeu a fost bun cu mine și în Ravensbruck! În lagărul de concentrare – și acolo a fost bun cu mine! De ce crezi că Dumnezeu este bun doar atunci când am o casă frumoasă în California, și că El nu este bun atunci când mă aflu într-un lagăr de concentrare la Ravensbruck? Dumnezeu este întotdeauna bun. El nu este niciodată rău."

Fie ca Dumnezeu să ne dea această viziune, preaiubiților, și să ne ofere înțelegerea pe care o avea Isus atunci când a spus: „Tatăl Meu" și „Dumnezeul Meu."

Așadar marea poveste a iubirii nu constă în faptul ca noi am iubit pe Dumnezeu ci ea constă în faptul că El ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine Însuși ca jertfă, ca să ne răscumpere din întunericul și umbra morții. Cu adevărat Domnul a dovedit pe cruce că Dragostea este tare ca moartea!

Dumnezeu să fie cu noi toți! Amin!

-sfârșit-

..... Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” .....

Cuvinte de viață

GEORGE UBA - președinte
asociația „Ridică-te și umblă”

Un om grăbit se apropie odată de înțeleptul Socrate.

- Ascultă, Socrate, vreau să-ți destăinuiesc ceva grozav despre un prieten de-al tău.

- Stai pe loc, îl opri Socrate. Vreau să-ți spun mai întâi un lucru foarte important. Ai cernut tu prin cele trei site cele ce vrei să-mi spui?

- Care cele trei site? întrebă omul mirat.

- Da, prin cele trei site, spuse înțeleptul. În primul rând, ai tu siguranță că ceea ce vrei să-mi spui este pe deplin adevărat? Ți-ai cernut tu vorbele prin sita aceasta?

- O, răspunse omul șovăind. Apoi am auzit și eu pe alții vorbind. N-aș putea spune dacă e totul adevărat.

- Ei bine, desigur, atunci ai folosit sita a doua. Dacă despre cele ce vrei să-mi spui nu ai siguranță că ar fi adevărate, atunci eu te întreb, este ceva de bine în ceea ce vrei să-mi spui? Îmi este util?

- Nici asta n-aș putea să zic…. Dimpotrivă….

- Ei bine, atunci desigur, ai folosit sita a treia, grăi înțeleptul. Este necesar ceea ce vrei să-mi spui? Ești convins că este absolut, neapărat, să știu ceea ce vrei să-mi spui?

- Nu-i neapărat!

- Ei, vezi, grăi înțeleptul Socrate zâmbind. Dacă ceea ce vrei să-mi spui nu este nici adevărat, nici bun, nici necesar, atunci du-te dragul meu acasă și ia sapa și lopata și îngroapă-ți bine vorbele pe care voiai să mi le spui!

Atenție la vorbe!

Am putea trăi într-un mediu în care bioxidul de carbon ar fi gazul ce trebuie să-l inspirăm? E de la sine înțeles că noi am fost creați să respirăm în mediul de oxigen și mintea ne este clară, puterile ne sunt împrospătate, iar plămânii sunt fericiți în atmosfera pentru care au fost destinați să comunice.

Într-o paralelă cu semnificație și învățătură, cuvintele pe care le rostim pot fi ”oxigen” sau ”bioxid de carbon” pentru suflet. Noi putem să creăm condiții de viață sau de moarte pentru semenii noștri, funcție de ceea ce spunem despre cineva, pozitiv sau negativ. Cuvintele pot tortura, răni, jigni, despărți, pot arde, otrăvi, ucide. Un autor al Cărții Cărților spune despre limba noastră cea de toate zilele așa: ”Tot așa și limba este un mic mădular, și se fălește cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde! Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.” Iacov 3,5-6

Noblețea unui om și calitatea lui morală se văd în felul în care își alege cuvintele pentru a nu afecta un partener de discuție sau pe cineva care nu este de față. De ce credeți că oamenii sunt atât de singuri? Bineînțeles că există un complex de factori. Unii aleg să se izoleze ca protest pentru condițiile de viață pe care nu le are după așteptările lui. Unii sunt singuri pentru că se consideră superiori și nu găsesc parteneri la valoarea lor. Alții se retrag deoarece sunt constrânși de împrejurări. Dar foarte mulți sunt singuri pentru că prin critică, bârfe, cuvinte de ocară sau prin judecăți nemiloase distrug legăturile ce ar fi putut fi fericite, dacă nu ar fi fost afectate de vorbele depreciative la adresa acelor oameni din jurul lor. Astfel prietenia nu mai este posibilă, încrederea dispare, bucuria de a fi împreună se topește în cuvintele distrugătoare de relație. De unde apare această sete de a face din vorbire un viscol ucigător de sentimente bune și de tovărășii dorite? Ei bine, există în noi o căutare de sine, o plăcere păcătoasă de a fi mai buni ca alții și de a ne compara cu cei care trăiesc lângă noi, încercând să ne deosebim de ei prin a-i critica, a râde de ei, a le evidenția defectele și de a-i ofensa. Ce zice conștiința? E corect? E bine? E moral? E pe placul oamenilor și al lui Dumnezeu? E bine? Chiar și cel care profesează această practică, atunci când este întrebat cu interogațiile de mai sus, spune că nu e drept. Dar atunci de ce procedezi atât de nedrept folosind vorbe ale morții?

Relații garantate

În Asociația ”Ridică-te și umblă”, în inima acestei organizații, tronează un deziderat de la care nu vom abdica oricâte presiuni s-ar exercita pentr a destabiliza acest principiu care este: realizarea unii climat de familie în care fiecare să se simtă iubit, apreciat, prieten, partener de bucurie și acțiune, coleg de suflet, confident, de-al casei, dorit, așteptat și îmbrățișat cu dragoste. O asemenea relație promovată este de altfel mediu de ”oxigen” al vieții fiecăruia și al acestei Asociații care nu urmărește nici un scop egoist sau interes material meschin. Remarc o înaltă calitate a întâlnirilor noastre unde abia așteptăm să ne vedem ca să comunicăm și să ne regăsim în tovărășia de calitate și de prietenie. Eu însumi și prietenii mei de lucru din Asociație ne alimentăm din bucuria voastră și din frumusețea de viață pe care ne-o arătați la aceste întâlniri sau în vizitele pe care le facem pentru a vă asista și acasă. Noi suntem beneficiarii unor porții mari de putere pe care voi, cei cu probleme fizice, ni le transmiteți pentru a înțelege viața în ciuda durerii. Dar, dragii mei, nici nu vă dați seama ce colectivitate umană de relații garantate realizați atunci când vă propuneți să nu vă permiteți cuvinte și vorbe care să rănească pe alții, să deprecieze și să înjosească.

Am primit câteva sms-uri prin care eram informat și rugat să nu mai dau curs solicitărilor unor persoane pe care le consideră respectivul ca fiind interesate doar de beneficii materiale. Noi nu deschidem ușa suspiciunii și nu îngăduim să ne permitem să descalificăm pe cineva, chiar dacă ar avea asemenea căutări, deși nu credem. Cartea Cărților spune că ”între voi să nu fie așa”. Cu cât relațiile dintre noi sunt așezate pe o vorbire cinstită, curată și fără vină, cu atât putem să arătăm lumii o forță morală pe care noi, persoanele cu dizabilități, o și oferim ca un argument al unei vieții în care se poate trăi demn și autentic.

Vă chem să ne trăim viața de familie a Asociației în vitalitatea celor mai alese și plăcute cuvinte. Vă invit să respirați normal și sănătos în aerul vorbelor sănătoase. Fiți exemple vii în lumea aceasta printr-o comunicare cerească. E cineva împotrivă?

-va urma-

MAMA

Mama ta, și mama mea
Chiar de-i bună, sau e rea,
Chiar de ne-au dorit, sau nu,
Tot prin ele, eu și tu
Am venit pe-acest pământ
Și ne-au dat primul cuvânt,
Suflet cald, sau rece gheață
Ne-au născut, și ne-au dat viață.
Chiar de recunosc sau nu
Toată viața, eu și tu
Pentru ele-om fi mereu
Un dar de la Dumnezeu.
De-a vegheat la căpătâi
Sau iute-au plecat hai-hui,
Glasul sângelui o cheamă
Căci mama, rămâne mamă
Că-s aproape sau departe
Noi suntem o mică parte
Din sufletul lor: tu și eu
Și prin noi vor fi mereu
Cât mai sunt pe-acest pământ
Azi o floare și-un sărut
Cu drag să le dăruim
S-arătăm că le iubim.
De-a fost bună, sau mai rea
Este mama ta, și-a mea.

Gheorghiță Țânțar
Târgoviște

O DULCE MAMĂ

Dedicată tuturor mamelor,
în special mamei lui Aurel Burcea

Măicuța mea dulce.
Gândul numai la tine mă duce
Nouă luni în burtă m-ai purtat
Laptele matern am savurat.

Tu cu drag m-ai mângâiat
Și de grijă mi-ai purtat.
Acum ești bătrână și bolnăvioară.
Măicuța mea scumpă și dragă

Te voi iubi viața toată.
Eu nu pot a te ajuta
Pentru tine mă voi ruga
La Domnu sfânt să-ți dea putere pe pământ

Să fii mamă lângă mine mereu
Să mă sprijini la greu
Să am capul pe umărul cui să pui
Și durerea să spui

Chită Adriana
Răchitoasa - Bacău

PRIMĂVARA

dedicată pentru **Burcea Ioana, Ciobanu Ana, Turlea Ioana, Popescu Valerica, Ivănuș Nela, Dragu Ana Maria, Marinescu Vica, Dragu Mirela și Burcea Ema.**

Primăvara vine, vine.
Cu zumzet de albine.
Prin pădure voia bună.
Tineri ținându-se de mână.

Pline de verdeață câmpurile.
Unduie în zare spicele.
Au înflorit teii.
Pe iarbă zburdă mieii.

Soarele strălucește.
Natura la viață se trezește.
Iarba verde din zăvoi.
Triluri de pițigoi.

Uite macii înfloresc.
Copiii pe tatăl slăvesc.
Repezi curg la vale râurile.
Falnic este în zare muntele.

Noaptea privim cerul cu stele.
Creatorul le-a întocmit pe ele.
Luna seara veghează.
Credincioșilor calea luminează.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

TE CAUTĂ TATĂL

O fiu pierdut pe unde stai
Rătăcind pe pământ, vai...!
Nu auzi, Tatăl te cheamă
Tu nu vrei să-L iei în seamă?

Lasă totul, vin la El
Fă-te un copil model,
Plăcerile pe pământ
Se trec, sunt pulbere, vânt.

Ele sapă-n sănătate
Vin la El iubite frate
El te știe cum te cheamă
Tu iubește-L, n-avea teamă.

Nu-L lăsa să te aștepte
El dorește să te-ndrepte
Fiindcă calea ai greșit
Și vei fi nenorocit.

Nenorocit e puțin spus:
Vei pierde viața de sus
El ți-a pregătit un loc
Nu la casă ori la bloc

Ci în Împărăția Sa
Răspunde-I, zi-I Osana
El te spală, te hrănește,
Tu iubește-L părintește.

Tu răspunde-I la chemare
Și ai binecuvântare
Iată-mă-s, Te-am ascultat
Din rău, bun m-am transformat.

Părintele-i bucuros
Fiul cel rău s-a întors
Îți rezervă o casă sus
Iată... un copil supus.

Petrică Lupu
Țigănești Teleorman

LACRIMILE MAMEI

Lacrimile mamei care curg brăzdând obrazul
Tu le vezi și-i ușurezi mereu necazul
Și-o îmbărbătezi să-și crească puii cu credința
Că Tu-i ești alinare chiar de-i suferință
Îi amintești de tot greul prin care a trecut
Și dintr-o dată vede tot ce ai facut
Și-Ți mulțumeste, Doamne, cu iubire
Căci Tu ai întărit-o și ai condus-o cu putere.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

PAȘTELE, O MARE BUCURIE

De fiecare dată când Paștele la noi vine,
Ne aducem aminte atunci Isuse de Tine,
De suferințele, caznele pe care le-ai ândurat,
Din cauza oamenilor răi care Te-au judecat.

În grădina Ghetsimani Iuda pe Isus a sărutat,
Și prin acel sărut el pe Isus L-a trădat,
Iar pentru acel sărut 30 de arginți a primit,
Să-L arate pe Isus pentru a putea fi prins.

Repede L-au prins cei ce în grădină au intrat,
L-au recunoscut după sărutul ce l-a fost dat,
A fost trădat mișelește printr-un sărutat,
Și de oameni fără judecată apoi judecat.

Crucea Isuse să o porți, ei pe Tine Te-au silit,
După aceea între doi tâlhari Te-au răstignit,
Și-au bătut joc de Tine, oțet să bei Ți-au dat,
O coroană de spini pe cap ei Ți-au așezat.

Te-au străpuns cu lancea, își râdeau de Tine,
Dar ei nu știau ce clipă după aceea vine,
Când duhul pe cruce acolo sus Ți l-ai dat,
Atunci un mare cutremur de pământ s-a întâmplat.

În clipa aceea cu toții s-au înspăimântat,
Părându-le rău de ceea ce s-a întâmplat,
Au început să regrete, să creadă cuvintele ce le-ai spus
Că ești Fiul Domnului și să regrete nespus.

După aceea Isuse Tu ai fost îngropat,
Și Ți-au pus pază acolo unde Te-au înmormântat
Dar cu toată paza pe care ei Ție Ți-au dat
Tu Isuse tot ai plecat, peste trei zile ai înviat.

Popescu Nicoleta
Bughea de jos (Argeș)

MAMA MEA

Cu zâmbetul mă mângâia
Seri întregi îmi povestea
Pentru viață mă pregătea
Și cu foc mă săruta.

De Dumnezeu când pomenea
Să mă rog mereu mă îndemna
La fapte bune mă-ndruma
Și iarăși și iarăși mă săruta.

Oriunde și oricum voi fi
Mamă, veșnic te voi iubi
Te slăvesc și te iubesc
În vecii vecilor te pomenesc.

Cidem Narcis Brâslașu
Constanța
Din volumul
„Poezii și poeme
pentru copii mari și mici”

DACĂ N-AI FI TU, MAMĂ

Nici o zi
n-ar avea soare,
dacă n-ai fi tu
să tivești cu ochii
nemărginita zare.
Chiar și macii
ar uita să crească
fără al tău zâmbet
ce face talpa de înger
să înflorească.
Dacă n-ai fi tu,
n-aș mai fi nici eu,
s-ar pustii pământul
și ar păli de tot
culorile din curcubeu.

Magdalena Dorina Suciu
Din volumul
„Copilărie - pâine dulce”

BALADĂ PENTRU INIMI DECĂZUTE

Colindând cărările gândului
Simt în spate umbra pământului
Oricât aș vrea n-am unde să mă ascund
Nu pot să fug căci trupul este bleg
Însă cu sufletul liber și întreg
Precum lumina pot s-o pătrund.

Bobes Hariclea

IA AMINTE, MAMĂ DRAGĂ

O, mamă, oare poți să înțelegi cu-adevărat
Ce misiune și ce dar ai primit
din partea Domnului
De te încumeți să distrugi
ce Domnul a făcut cu mâna Lui?
O, mamă, oare nu te gândești
împotriva Cui îndrăznești a lupta,
De încerci să te crezi mai puternică
decât însăși Viața?

Dumnezeu ți-a dat copiii
ca o binecuvântare de haruri cerești,
Ca să-i ai în grijă,
și pentru viitorul veșnic să îi crești!
Ce faci însă cu darul Domnului?
Te-a supărat cu ceva
de îndrăznești să lupți împotriva Lui?

Știu, te gândești că-i criză,
și că viața este grea,
Nimeni nu poate spune,
pe drept, că nu-i așa!
Cum poate cineva să zică:
nu e adevărat,
Când bunătatea, compasiunea,
cinstea, sentimentul de mamă
Lumea asta le-a devalorizat?!

Însa nu uita, dragă mamă,
Că pentru a razbate prin toate astea
mai ai un ajutor:
Pe Tatăl îndurărilor tandre,
Domnul oștirilor!
Oare, nu va putea hrăni un copilaș
Cel ce hrănește omenirea?
Spre El, o, mamă deznădăjduită,
Îndreaptă-ți acum gândul și firea!

În casa inimii-ngenunche,
Dacă nici casă-n lume n-ai;
Și Domnului cere-l sănătate,
răbdare și putere,
Copiii să-i conduci spre Rai!

Pop Mihai
Breb Maramureș

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Horia Mărginean

Vând 2 scutere electrice, preț 15 milioane per bucată. Nr. tel. ***0746-560495***

Mariana Bălan - Botoșani

Boala mea se numește tetrapareză spastică gradul 1, la care se adaugă și sporiazis în zona capilară de câțiva ani, plus insuficiență renală. Sunt programată pe 25 iunie pentru control, tratament, recuperare. Pentru aceasta am mare nevoie de bani. Până la începutul lui iunie am nevoie de 30 de milioane vechi. Venitul meu este de 2 milioane 9 sute.

Așa că apelez la oameni cu suflet mare și doresc să mă ajute cu o sumă cât de mică. Vă doresc multă sănătate din tot sufletul. Dumnezeu să vă ajute. Numărul meu este ***0763-524719****. Număr de cont* ***RO54RNCB0047140326900001 BCR BANK.***

Dorina

Mă numesc Dorina, caut o femeie fără obligații, fără locuință, cu suflet bun, să stea cu o persoană cu handicap. Nr. de telefon ***0752-423974; 0721-524015; 0767-877070*** *sau* ***0764-064113****. Are nevoie permanent să stea cu ea.*

Șofron Haraga

Șofron Haraga, 39 de ani, din București, absolvent al Postlicealei Sanitare Balneofiziokinetoterapie-Masaj în cadrul Centrului Școlar Special "Regina Elisabeta" 1, București, sunt o persoană nevăzătoare complet. Doresc mult de tot să lucrez ca maseur în țară sau străinătate. Rog seriozitate maximă. Mă puteți contacta la următorul număr de telefon: ***0765-579511****.*

Priciu Karmen Liviana - Fântânele (Teleorman)

Am 55 ani, handicap gr. 2 și locuiesc cu tatăl meu în vârstă de 83 de ani, cu pareză partea stângă și trombo-flebită la ambele picioare.

Locuim în condiții foarte precare, la limita existenței, în 2 cămăruțe 4/3 m, făcute din mila concetățenilor - un incendiu ne-a distrus o mare parte din casă și toate dependințele. Gătim mâncarea pe un reșou și tot aici dormim. Suferim foarte mult din lipsa celor mai necesare obiecte: aragaz, butelie, frigider, mașină de spălat. Cu greu plătim facturile, iar câteodată nu putem lua medicamentele.

Vă rog pe d-voastră, cei de-o suferință cu noi, pe toți care din puținul lor, sau cu posibilități, să ne ajute cu ce pot. Tel. ***0247-451009*** *sau* ***0764-777472****.*

Misionar

Misionar, plantator de biserici în zone albe, doresc să achiziționez o mașină pe motorină la un preț rezonabil sau orice variantă: donarea unei mașini sau plata în rate, sunt binevenite ca sugestii. Persoanele care vor dori să susțină această inițiativă o pot face contactându-mă la mail: ***misiunedeplantarebiserici@gmail.com*** *sau telefon* ***0755-823711****. Pentru conformitate se poate contacta pastorul coordonator Mugurel Asaftei, Iași, Sărărie, tel.* ***0742-109561****. Vă mulțumesc pentru susținere în rugăciune și implicare!*

Mircea Costel Bratosin-P.R.Manager-Asociația"Ridică-te și umblă" București-Romania

Proiect "A DOUA ȘANSĂ LA EDUCARE" la Școala de Nevăzători din Arad pentru cei care nu au reușit să învețe la vârsta potrivită. Proiectul e dedicat tuturor persoanelor cu dizabilități vizuale, celor care doresc să fie școliți la toate nivelurile de învățământ: primară, gimnazială și liceu. Acum doar elevii la liceu au cerut de a fi școlarizați. Dorința poate fi indeplinită de a vă educa anunțând la secretariatul școlii până la 01 Aprilie 2014, pentru ca cererile dvs să fie trimise la Ministerul Educației pentru a fi aprobate și de a începe din septembrie 2014 cursurile de educare mult dorite. Pentru informații despre Proiectul "A DOUA ȘANSĂ LA EDUCARE", vă rog să sunați la Școala de Nevăzători din Arad, la următorul nr. de tel.: **0257-280947***. Vă rog să dați mesajul mai departe doritorilor nevăzători.*

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

INVITAȚIE – APEL

Întrucât la Buzău, pe 6 aprilie, ora 11, se va deschide o nouă filială a Asociației "Ridică-te și umblă", persoanele cu dizabilități care doresc sa facă parte din această filială să ia legătura cât mai urgent cu persoanele de contact, care vă vor comunica ultimele amănunte:

Buzău: Aldea Lucian - tel. 0768-922223 și 0744-674475
Andrei Adrian - tel. 0740-830646 și 0769-083319

....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru....

Am mare nevoie de ajutor în post și rugăciune. Lângă locuința mea se află un bar și o terasă și aș ruga câți mai mulți creștini ai Domnului să se roage pentru închiderea barului și a terasei.

Gabriel

Ca Dumnezeu Tatăl să lumineze inimile celor cu bani ca ei să înțeleagă și să aibă îndemnul acesta în inimă de a susține sponsorizarea acestei reviste.

Ca Tatăl ceresc să aline durerile și să dea sănătate lui Aurel dar și celorlalți care ajută la apariția revistei.

Timu Ioan - Capu Câmpului (Suceava)

Să ne rugăm pentru sponsorii revistei, pentru Aurel Burcea și familia sa, pentru Maria Gheordănescu din Cobadin, Anișoara Bologa și Neli. Să vă dea Dumnezeu multă sănătate.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

Mă rog de Tine, Doamne, privește în jos cu milă, iar mâna Ta cea sfântă ușor să îi atingă pe: Titi Roșoga și familia din Poplaca, Sibiu, pe Nelu și Mihaela Petrache din Duda, Vaslui, pe Gigi Damian, Dănăiață Mircea, Cașmir Mioara, din Rădăcina și toți credincioșii în frunte cu pastorul dumnealor de la biserica din Sadu Bumbești-Jiu și pe Burcea Aurel împreună cu familia. Să le ajute bunul Dumnezeu și celor necăjiți care depind de scaunul cu rotile și celor cu credință în Cel răstignit pentru noi pe cruce.

Sorinel Vlad Bumbești-Jiu

După cum bine vedeți, revista a apărut iarăși. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet) și să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor, astfel ca revista să apară și în viitor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

În ultimul timp s-au mai deschis noi filiale ale asociației „Ridică-te și umblă”. Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, Ploiești, Sinaia, Târgoviște, Constanța, Bacău, Galați, Alexandria și Bârlad, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe (în viitorul apropiat Buzău, dar pregătim și în altele)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Datorită Lui, escarele mi s-au închis. Mulțumesc celor care s-au rugat și m-au sfătuit. Rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!....

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna martie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Florentina Adamescu, Carmen Bernadeta Anghel, Mădălin Avramecu, Monica Boboacă, Andrei Cernat, Iulia Georgiana Dumitru, Nicușor Halanga, Șofron Haraga, Tudor Iancu, Nuța Ioniță, Petru Codrin Laios, Gabriel Mardare, Valerica Mârzac, Ionica Negrea, Dumitru Nicolae, Gabriela Niță, Felicia Penciu, Ciprian Sael, Constantin Ungureanu, Teodor Gabriel Ungureanu, Stancu Voicu.***

Chită Adriana - Răchitoasa Bacău

*În luna martie prietenii mei de suferință mai pun o zambiluță în buchetul vieții. Draga noastră prietenă, **revista Împreună**, face 11 anișori. Să crești mare și voluminoasă. Iară fondatorul tău Aurel Burcea să aibă parte de multă sănătate. **„La mulți ani!”***

*De asemenea, **Kakula Mona** din Tg. Mureș, **Tincă Ileana** din Craiova, **Cristian Belciu** din Călărași și **Farcaș Veronica** din Tg. Mureș, împlinesc o frumoasă vârstă în luna martie. Să vă dea Dumnezeu multă sănătate și toate florile din lume vi le dăruiesc vouă. **„La mulți ani!”***

Gheordănescu Maria & prietenii

*Doresc să transmit prietenului nostru de suferință **Cristian Eugen Belciu** din Grădiștea, Călărași pe 21 martie face o frumoasă vârstă. Noi, prietenii lui: Gheordănescu Maria din Cobadin, Cojocaru Anișoara, Ganea Costantin, Vizitiu Veronica, Doinița, Liviu și Ozana. Îți transmitem, prieten drag, să ai parte de multă sănătate și de tot binele din lume. **„La mulți ani!”***

Familia

*Cu ocazia zilei de 9 martie, la împlinirea vârstei de 31 de ani, familia îi dorește multă sănătate și fericire, **Mariei Loredana** din Râmnicu Vâlcea. **„La mulți ani!”***

Bologa Anișoara - Greci (Mehedinți)

*Pentru **Claudia Ungureanu**, 10 martie, Maria Nistor, 19 martie, și pentru o prietenă dragă Sorina Badea, 26 martie. **„La mulți ani!”** sănătate, bucurii și o primăvară frumoasă.*

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Martie. Primăvara totul e feeric. Iarba încolțește doar când soarele încălzește pământul. Pădurea și florile s-au trezit la viață. Primăvara este anotimpul iubirii, al bucuriei și al fericirii. Creatorul îndeamnă credincioșii să fie mai buni. Întotdeauna să dăruim fericire aproapelui nostru. Mereu să umplem de iubire inimile celor singuri și întristați. Primăvara este anotimpul speranței. Seara, cerul albastru ca de catifea, presărat de stele care luminează ca niste licurici. Luna este aceea care ascultă poveștile tinerilor și luminează calea împodobită de bunătate, izbândă și dragoste veșnică.

Negoiță Iuliana
Răstoaca - Vrancea

Fericirea e în noi!

În urmă cu peste zece ani, într-o perioadă foarte dificilă a vieții mele, când eram foarte rău, atât fizic cât și psihic din cauza durerilor îngrozitoare pe care le aveam, îmi închipuiam că toți oamenii sănătoși sunt foarte fericiți și mă tot întrebam ,,oare cum e să fii fericit?''.

Mă simțeam prizoniera propriului meu corp și nu mai întrevedeam nici o șansă de evadare din această situație, așa că îmi venea foarte greu să-mi amintesc că și eu fusesem sănătoasă și fericită în copilărie.

Astăzi când durerile s-au diminuat, când eu am o relație mai amicală cu ele, când am încheiat un tratat de pace cu propriul meu corp și nu mai am nici un fel de sentimente negative pentru el, percepția mea asupra fericirii s-a schimbat.

În timp am descoperit că majoritatea celor pe are eu îi consideram fericiți aveau și ei problemele lor.

Foarte puțini oameni sunt perfect sănătoși. Majoritatea au însă diverse suferințe chiar dacă acestea de multe ori nu sunt vizibile. Chiar și cei ce se consideră sănătoși au probleme de altă natură: probleme financiare, neînțelegeri în familie etc. E destul de dificil să găsești un om fără nici un fel de probleme.

Astfel viața m-a învățat că fericirea nu e echivalentă cu sănătatea și nici cu confortul material. Ea nu ține nici de situația familială. Au și aceastea o contribuție dar cred că fericirea depinde mai ales de starea noastră interioară. Ea vine din interior și nu din exterior.

Poți fi fericit când petreci un ceas alături de cei dragi fără să te gândești la toate neajunsurile din viața ta, când vorbești cu un prieten fără să te gândești cât de singur te simți în majoritatea timpului, când citești o carte care îți place fără să te întristezi că n-ai reușit să-ți continui studiile, când te bucuri de frumusețea unei flori și nu te gândești că n-ai avut de mult timp sau poate niciodată o vacanță adevărată.

Oricât de multe probleme ați avea, măcar un ceas pe zi nu vă mai gândiți la ele, permiteți-vă să fiți fericiți, concentrându-vă asupra lucrurilor bune din viața voastră.

Fericirea e în fiecare din noi! Nu contează atât ce ni se întâmplă, cât contează cum privim ce ni s-a întâmplat, cum acceptăm evenimentele din viața noastră!

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

Ai ajuns într-un moment în care să strigi disperat "Nu mai pot, gata!"? Cu siguranță că îți dai seama de o mulțime de greșeli, de hotărâri pripite pe care le-ai luat și vezi cum lucrurile ți-au scăpat de sub control. Ai nevoie de ajutor. Moise recunoaște că nu se poate singur. Tu cum de crezi că poți singur? Dumnezeu este alături de tine dar nu poate interveni atâta timp cât tu spui și tot repeți "pot și singur". Lasă-L pe Dumnezeu să te ajute și cu siguranță că acel "nu mai pot" va dispărea.

Să nu te preocupe prea mult cine e pentru tine și cine e împotriva ta, ci să te gândești dacă Dumnezeu e cu tine în tot ce faci. Pe cei care-i ajută Dumnezeu, răutatea oamenilor nu-i poate atinge. Câte necazuri evită cel care nu se uită la ce spune, face sau gândește aproapele, ci doar la ce face el și face ca pentru Domnul. Fă-ți griji pentru conștiința ta, nu pentru reputația ta. Conștiința e ceea ce ești tu, reputația e ceea ce gândesc ceilalți despre tine. Iar ceea ce gândesc ceilalți despre tine este problema lor. Lasă-te modelat de mâna Creatorului, pentru ca, la sfârșit, să îți dea chipul minunat de înger!

...

Nu e lacrimă pe care să nu ți-o văd... nu e dor pe care să nu ți-l știu, și chiar dacă uneori crezi că Eu te-am uitat... Eu îți arăt iubirea Mea prin cei care sunt lângă tine... Te iubesc și te păstrez pentru Mine... Te trec prin școala desăvârșirii, dar Eu veghez asupra ta... nu te teme căci te iubesc copilul Meu. Acordă-mi importanță și hai să trecem peste toate împreună! Mă poți găsi oricând prin rugăciune. Te astept!

...

Nu vă îngrijorați de nimic, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Dacă Dumnezeu îți răspunde la rugăciune, îți mărește credința. Dacă întârzie, îți mărește răbdarea. Dacă nu îți răspunde, înseamnă că are pregătit pentru tine ceva mai bun. Așteaptă alături de Dumnezeu, căci timpul petrecut cu Dumnezeu este o investiție în eternitate.

Timu Ioan
Capu Câmpului - Suceava

Cred că toți ar trebui să realizăm că diavolul ne înșeală cel mai mult prin furt. Ne fură, cu sau fără voia noastră, aproape tot timpul. Când ne trezim, ne gândim ce să facem ca să treacă ziua mai încet, ca să putem realiza cât mai multe lucruri. Dar după puțin timp realizăm că a trecut toată săptămâna și noi am realizat foarte puține lucruri.

Când ne rugăm, spunem rugăciuni cât mai scurte și am scăpat. Când mâncăm, înghițim tot odată dacă am putea și gata. Când mergem la biserică, cele două ore ni se par prea lungi și mai ațipim, ca să treacă mai repede. Când ne uităm în oglindă, ne speriem că suntem prea bătrâni și ne întrebăm: „oare când am trăit și cât pe acest pământ?" Și iată că ajungem la sfârșitul vieții și ne dorim să vină Domnul Isus. Dar oare suntem pregătiți?

Ajutorul de deces (I)

Beneficiari, acte necesare, cuantum și alte informații utile

av. DANA BORDEIANU

AJUTORUL DE ÎNMORMÂNTARE ACORDAT DE PRIMĂRII

În temeiul Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, în cazul decesului unei persoane din familia beneficiară de ajutor social sau al persoanei singure beneficiare de ajutor social, primarii pot dispune acordarea unui ajutor reprezentând o parte din cheltuielile cu înmormântarea.

Ajutorul de deces se acordă unei singure persoane, care poate fi, după caz, soțul supraviețuitor, copilul, părintele, tutorele, curatorul, moștenitorul stabilit în condițiile dreptului comun sau, în lipsa acestora, persoana care dovedește că a suportat cheltuielile cu înmormântarea.

Ajutorul de deces se acordă pe bază de cerere însoțită de următoarele acte, după caz:

a) certificatul de deces, în original și în copie;

b) actul de identitate al solicitantului;

c) actele de stare civilă ale solicitantului din care să rezulte relația de rudenie cu decedatul sau, după caz, actele care atestă calitatea de moștenitor, tutore, curator;

d) dovezi privind suportarea cheltuielilor cu înmormântarea.

Cererea și actele doveditoare se înregistrează la primăria comunei, orașului, municipiului sau, după caz, a sectorului municipiului București unde familia din care a făcut parte persoana decedată sau, după caz, persoana singură decedată a beneficiat de ajutor social.

Ajutorul se suportă din bugetul local și poate fi acordat în bani și/sau în natură.

AJUTORUL DE DECES ACORDAT ÎN TEMEIUL L. PENSIILOR

În sistemul public de pensii, în afara pensiilor, se mai poate acorda și un ajutor de deces, în cazul decesului asiguratului, pensionarului sau unui membru al familiei unuia dintre aceștia (care nu era asigurat ori pensionar la data decesului).

În sensul acodării acestui ajutor, membrii de familie sunt considerați:

a) soțul/soția;

b) copiii proprii, copiii adoptați, copiii aflați în plasament familial ori cei încredințați spre creștere și educare familiei, în vârstă de până la 18 ani sau, dacă își continuă studiile, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani, precum și copiii incapabili de muncă, indiferent de vârstă, dacă și-au pierdut capacitatea de muncă înaintea vârstelor menționate;

c) părinții și bunicii oricăruia dintre soți.

Dovada că membrul de familie nu era asigurat sau pensionar se face prin declarație pe propria răspundere a celui care solicită ajutorul de deces.

În situația în care membrul de familie decedat era un copil inapt pentru muncă, în vârstă de peste 18 ani, ajutorul de deces se acordă cu condiția prezentării unui act medical emis sau vizat de medicul expert al asigurărilor sociale, prin care se atestă cauza care l-a făcut inapt pentru muncă și data ivirii acesteia.

În cazul decesului asiguratului sau al pensionarului, ajutorul de deces se achită unei singure persoane, care dovedește cu documente că a suportat cheltuielile ocazionate de deces și care poate fi, după caz:

a) soțul supraviețuitor;

b) copilul;

c) părintele;

d) tutorele;

e) curatorul;

f) oricare altă persoană.

DOVADA CHELTUIELILOR

Dovada că au fost suportate cheltuielile ocazionate de deces se face cu înscrisuri doveditoare în acest sens, inclusiv cu declarație pe propria răspundere a solicitantului ajutorului de deces.

Prin excepție, oricare altă persoană în afară de soțul supraviețuitor, copilul, părintele, tutorele sau curatorul poate să facă dovada cheltuielilor atât prin înscrisuri doveditoare, cât și prin declarație pe propria răspundere autentificată.

Acte necesare pentru acordarea ajutorului de deces:

a) cerere pentru acordarea ajutorului de deces (vezi anexa nr. 11);

b) certificat de deces (original și copie);

c) act de identitate al solicitantului (original și copie);

d) acte de stare civilă ale solicitantului, din care să rezulte gradul de rudenie cu decedatul, sau, după caz, actul care atestă calitatea de tutore, curator, mandatar (original și copie);

e) dovada că solicitantul a suportat cheltuielile ocazionate de deces (original și copie);

f) act medical emis sau vizat de medicul expert al asigurărilor sociale, prin care se atestă boala care l-a făcut inapt și data ivirii acesteia, în cazul copilului inapt în vârstă de peste 18 ani (original);

g) adeverință care să certifice că, la data decesului, membrul de familie cu vârsta cuprinsă între 18 și 26 de ani urma o formă de învățământ organizată potrivit legii (original).

* Notă: Acordarea ajutorului de deces nu este condiționată de realizarea unui anumit stagiu de cotizare.

UNDE SE DEPUNE CEREREA?

Cererea se depune, după caz, la casa teritorială de pensii, la angajator sau la instituția care gestionează acordarea ajutorului de șomaj.

1. Cererea pentru acordarea ajutorului de deces se depune la angajator, în cazul decesului asiguratului prevăzut în Legea pensiilor nr. 263/2010:

- la art. 6 alin. (1) pct. I:

a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă, inclusiv soldații și gradații voluntari;

b) funcționarii publici;

c) cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

d) persoanele care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, din drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 131 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și din contracte/convenții încheiate potrivit Codului civil.

- la art. 6 alin. (1) pct. II: persoanele care își desfășoară activitatea în funcții elective sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperației meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanelor prevăzute la pct. I;

- și la art. 6 alin. (1) pct. V: cadrele militare trecute în rezervă, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, care beneficiază de ajutoare lunare ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii.

* Notă: În cazul decesului persoanei în timpul concediului pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de un an, doi ani, respectiv în cazul copilului cu handicap până la trei ani, ajutorul de deces se plătește de către angajator dacă, anterior intrării în concediu, persoana în cauză era asigurată obligatoriu potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) pct. I, II sau V din lege și raportul de muncă a fost suspendat.

-va urma-

sursa: www.legestart.ro

Scoateti-ma de aici

de Harold Gagne

Mecanicul se pregătea să întrerupă curentul electric la instalație, când un urlet l-a făcut să-i înghețe sângele.

O burniță urâtă cădea peste orașul Longueuil (Quebec, Canada) în acea dimineață de 25 octombrie 2010, ceea ce nu-l prea ajuta pe Aurelien Bucquet. De ceva timp, muncitorul de 23 ani se simțea strivit de oboseală; trebuie spus că lucra 70 de ore pe săptămână și că pe deasupra a mai fost diagnosticat și cu un diabet de tip 1 care-l obliga să-și injecteze doza de insulină zilnică.

Ca în fiecare zi, tânărul din Saint-Remi a sosit la Fabrica de asfalt Bricon pe la ora 5 dimineața și s-a instalat în fața calculatorului său. La semnal, el a pus în funcțiune motoarele tuturor mașinilor.

Ca operator, el avea ca sarcină să facă amestecul de piatră și bitum și părea o zi liniștită. Camionagii care veneau de obicei să se aprovizioneze pentru șantiere erau absenți. Ploaia nu se mai oprea, făcând dificilă operația de asfaltare. Era pe cale să termine câteva dosare când unul dintre colegi l-a avertizat că o placă de metal trebuie înlocuită în instalația de deprăfuire, un monstru de oțel de 13 metri lungime și patru lățime, care este folosită la recuperarea prafului depus pe roci pentru a fi trimis într-un melanjor de asfalt, în amontele procesului de fabricare.

"Nu este nici o problemă! Voi merge!" îi răspunde Aurelien.

Ieșind din biroul său, l-a zărit pe Rejean Chalifoux, un mecanic, care a terminat montajul unei piese la exteriorul instalației. Fără a-l aștepta, Aurelien s-a strecurat în interiorul mașinii printr-un mic spațiu lateral care cobora până la fundul deprăfuitorului, traversat de un lung șurub fără sfârșit. Cum el nu vedea aproape nimic, s-a întors pe urma pașilor săi strigând:

"Rejean, adu-mi te rog o lampă.

- Așteaptă te rog, mai întâi o să opresc alimentarea cu electricitate."

Dar fraza mecanicului s-a pierdut în vacarm, și Aurelien a recăzut în interiorul mașinii. Ochii săi s-au obișnuit încet, încet, cu întunericul, tânărul s-a aventurat pe tijele de metal, tatonând terenul pentru a descoperi placa. A găsit-o și a replasat-o sub banda rulantă, apoi s-a îndreptat spre fanta de ieșire. A fost aproape de ieșire când un zgomot asurzitor de metale contorsionate l-a făcut să tresară. Înainte de a avea timp să reacționeze, șurubul de 30 centimetri în diametru a făcut un sfert de rotație și i-a prins piciorul stâng, apoi a mai făcut un sfert de rotație și i-a prins și celălalt picior.

Rejean Chalifoux era pe punctul de a atinge comutatorul, instalat la câțiva metri depărtare de mașină, când un urlet de durere l-a făcut să-i înghețe sângele în vine. Întorcându-se, bărbatul în vârstă de șaizeci de ani a văzut capul lui Aurelien ieșind prin deschizătură. Rejean a urcat pe marginea mașinii și l-a prins de brațe, dar operatorul avea picioarele rulate până la genunchi pe șurubul fără capăt. O cantitate mare de sânge i se scurgea din răni.

"Mașina nu te va lua!" i-a promis Rejean, înainte de a cere ajutor prin stație. Aurelien este îngrozit la ideea că mașina i-ar fi putut înghiți corpul în întregime și l-ar fi putut transforma într-o pastă.

"Nu mă lăsa Rejean! suspina el. Fie-ți milă, nu mă lăsa!"

În acest timp, un alt angajat care a auzit strigătele a sărit din mașina sa și a mers să oprească curentul electric. Un altul a sunat la 911. Așteptând sosirea ajutoarelor, Patrick Pepin, unul dintre colegi, vorbea neîncetat cu rănitul.

"Povestește-mi tot ce dorești, Aurelien. Rămâi cu mine!

- Nu vreau să-mi pierd picioarele!

- Nu te teme! Salvarea va sosi imediat. O să te salvăm!"

Odată sosiți, pompierii și salvarea și-au dat seama că niciodată o simplă echipă dacă ar fi intervenit, nu ar fi putut să-l scoată pe Aurelien din dificila poziție în care se afla. Locotenentul Eric Beaucage a sunat imediat o brigadă de pompieri care dispunea de utilaje de descarcerare performante. Și ca o măsură excepțională, responsabilul de pe ambulanță a mai cerut să vină o echipă de medici și asistenți medicali de la spitalul Charles LeMoyne.

"Poate o să fie necesar să-l amputați pe rănit pe loc", le-a spus Dr. Stephane Rhein. Tânărul urgentolog nu a mai fost niciodată la locul unui accident. "De obicei, ne aduc la spital răniții!"

În acest timp, Francois Longpre, care lucra pe salvare s-a urcat pe un dispozitiv, deasupra lui Aurelien, deoarece corpul său captiv ocupa aproape toată ușa de la intrarea în mașină și a instalat un garou pe un picior deasupra rănii. Dar, datorită spațiului mic, nu putea să strângă foarte bine bandajul și tânărul continua să piardă mult sânge.

"Cum te numești?" "Ce vârstă ai?" Salvatorii săi îl bombardau cu întrebări în speranța de a-l ține treaz. El le răspundea cu o voce stinsă, în timp ce se străduia să respire pentru a rămâne în viață.

Văzând că Aurelien o să moară dacă nu va fi imediat degajat, Rejean Chalifoux a adunat toate utilajele disponibile, în timp ce locotenentul Beaucage le-a spus tuturor pompierilor adunați acolo: "Trebuie să scoatem toate cele 80 șuruburi care fixează apărătoarea mașinii. Dacă nu reușim, nu-l vom putea salva..."

Vacarmul este asurzitor: zgomotul de la cheile franceze și de la utilajele pneumatice era completat de strigătele celor din zonă și de sirena ambulanței care se apropia în viteză. Doctorul Rhein și echipa sa au debarcat, tremurând de frig în halatele lor subțiri și au început să alerge prin noroiul din hală.

Aurelien este prizonierul mașinii de mai mult de 45 minute. Când doctorul Rhein s-a aplecat să-l consulte, pulsul îi era aproape inexistent. "Trebuie să-l intubăm imediat!"

Julie Morasse, inhaloterapeuta, s-a strecurat în deschizătura mașinii și s-a instalat cât mai aproape posibil în fața lui. În ciuda faptului că era foarte puțin spațiu, ea a reușit să-i introducă aer în plămâni cu ajutorul unui balon autogonflabil. Apoi cele două infirmiere au intervenit: Sophie Bernier a introdus un ac de seringă în brațul lui Aurelien, care atârna în afara mașinii, iar Patricia Theberge a comprimat cât mai mult posibil sacul cu soluție pentru ca lichidul să intre cât mai repede în vâna tânărului, pentru a compensa pierderea de sânge.

După ce doctorul Rhein i-a injectat o puternică doză de adrenalină pentru a-l reanima, Aurelien a început să respire. Sphie a scos un strigăt de bucurie: "Aurelien a deschis ochii!" Acei ochi mari și albaștri plini de speranță, pe care nu-i va uita niciodată!

Deodată, stropi de scântei au început să sară de pretutindeni: Rejean Chalifoux împreună cu un alt muncitor tăiau șurubul fără sfârșit cu ajutorul unui aparat de sudură cu acetilenă.

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

Pentru a proteja infirmierele de scântei, un ambulanțier s-a așezat între ele și pompieri.

Șurubul a cedat în final, eliberând picioarele lui Aurelien. El a pierdut aproape 3 l. de sânge și infirmierii s-au străduit să oprească hemoragia strângând și mai tare garourile cu ajutorul instrumentelor. Tânărul, care nu a scos un cuvânt de ceva timp, murmură dintr-o suflare: "Sunați-o pe prietena mea!"

Trecuse deja mai mult de o oră.

Patru ore mai târziu, Christine și Patrick, părinții lui Aurelien și Genevieve Babeu, logodnica sa, s-au ridicat în același timp văzând medicul chirurg ieșind din blocul operator al spitalului Charles LeMoyne.

"Ați reușit să-i salvați măcar unul dintre picioare?" întreabă Christine.

Privirea tristă a doctorului nu a lăsat să planeze nici o îndoială.

A doua zi după operație, Aurelien, incapabil să vorbească pentru că era intubat, a cerut ceva să scrie.

"Mai am încă picioare?

- Tot ceea ce știu este că tu o să poți merge din nou", i-a răspuns tatăl său.

Chiar fiind lipsă, picioarele sale încă-l făceau să sufere. "Am fost nevoiți să ți le amputăm de deasupra genunchilor, i-a explicat doctorul Hai Nguyen. Pentru un timp o să ai așa cum se numesc dureri fantomă, ca și cum le-ai avea încă. Este normal, dar acestea se vor diminua progresiv cu ajutorul medicamentelor."

Aurelien a surprins pe toată lumea rămânând stoic și optimist. I-a fost foarte teamă că va muri.

"Sunt în viață! Știu că părinții mei, prietenii mei și mai ales prietena mea sunt aici să mă ajute!"

După câteva săptămâni de la salvarea sa, membrii echipei doctorului Rhein s-au reîntâlnit pentru prima dată în camera cu minunea. "Nu o să te putem uita niciodată îi spuse medicul! Tu ești eroul nostru!" Erou, deoarece ei nu mai văzuseră până atunci pe cineva care să lupte cu atâta energie pentru a rămâne în viață. Erou, pentru că supraviețuirea lui le-a demonstrat că munca lor, eforturile lor zilnice, pot schimba lumea.

"Tot ceea ce ziarele și televiziunea povestesc despre serviciile medicale de urgență, este că ele sunt permanent debordate și că pacienții care ajung acolo mor adesea, povestește Patricia Theberge. Aurelien ne-a transmis un mesaj diferit. El ne dă elanul de care avem nevoie pentru a ne depăși limitele!"

Este adevărat că în fiecare zi, tânărul își pune protecții duble (sub proteze) pentru a merge din nou.

"Nu l-am crezut niciodată să aibă atâta voință", se miră Genevieve, care descoperă în prietenul ei un băiat de o tenacitate exemplară.

Ferm decis să-și vadă visul împlinit: mare sportiv, el speră să joace hochei în luna octombrie și din mai până atunci, va însoți pe prietena sa pe șoselele din Quebec cu ajutorul unei biciclete adaptate. Dar peste toate acestea, el speră să poată practica din nou jocul său preferat, golful. Departe de a se simți limitat, el se vede în picioare, drept și mândru, înaintând cu ajutorul noilor sale proteze, pentru un mers fără greșeală.

-sfârșit-

Sursa: http://selection.readersdigest.ca/magazine/sortez-moi-de-la mai 2011
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat....

Secretul dăruirii

„Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta!" Eclesiastul 9:10

Dăruirea e o virtute, e ceva care nu stă în firea noastră și e un element care face parte din principiul dragostei. Dăruirea adevărată vine din inima curată, care dorește să facă binele și îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu.

Există în viața de zi cu zi și dăruirea egoistă care se manifestă: "Îți dau, dacă îmi dai", adică o dăruire în care să ai profit mai mult decât ai dat. Asta nu o putem numi o dăruire din suflet adevărată.

Dăruirea adevărată se manifestă: „îți dau tot ce am, fără să aștept nimic de la tine în schimbul darului meu indiferent de ceea ce ți-am oferit". Biblia ne îndeamnă prin acest verset: „Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta!" Eclesiastul 9:10, ca noi să investim toate capacitățile și resursele de muncă în favoarea celorlalți fără ca noi să avem o pretenție de la ei și ne mai îndeamnă să îi ajutăm pe cei care nu au nimic ce să ne dea în schimb.

Nu contează ce persoană ești, ce grad ai în societate, ce handicap ai sau cum ești tu, cum arăți tu, ce școala ai, câți bani ai în buzunar, ci contează ceea ce Dumnezeu ți-a dat ca tu să dai și altora. Tu poți dărui un simplu zâmbet celui posomorât, poți încuraja un om trist de pe stradă, poți ajuta să treacă o bătrânică strada, poți ajuta un om să repare ceva în casă, poți ajuta să citească ceva, poți ajuta la lecții pe cineva, cred că sunt o sumedenie de lucruri pe care le putem dărui, doar ne trebuie puțin curaj, încredere în forțele si talentele noastre care ne-au fost date de Dumnezeu ca să le fim de folos celor din jurul nostru și să înțelegem că avem un scop pe acest pământ dat de Dumnezeu care trebuie să ni-l însușim și îndeplinim pe deplin în viața noastră. Prea mult ne-am învățat să așteptăm de la alții, să avem pretenții exagerate de la ceilalți, fără ca în schimb să dăruim un strop de fericire celor de lângă noi, fiind totdeauna nemulțumiți și frustați că nu fac cum dorim noi.

Dragii mei prieteni, dacă noi nu vom schimba aceeastă atitudine din viața noastră, vom fi toată viața nemulțumiți, nefericiți și frustrați de aceste neîmpliniri, pe cei din jurul nostru pentru că nu le pot îndeplini. E timpul unei noi hotărâri în viața noastră care să dărâme atitudinea egoistă numită Așteptare și să fie înlocuit cu un mit altruist numit Dăruire. Dacă vei face acest pas vei avea sens în viață, vei descoperi adevărata dragoste, fericire și împlinire pe deplin, prin dăruire.

Nimic nu e mai frumos pe lumea aceasta decât să poți să dăruiești tot ce poți celuilalt și văzându-l pe celălat fericit, zâmbind, împlinit, tu ți-ai atins scopul dorit și poti fi împlinit de binele făcut și inima ta poate fi veselă mereu. Încercați să adăugați exercițiul acesta în antrenamentele zilnice ale vieții voastre și veți da viață mușchiilor atrofiați ale aripilor dăruirii care vor putea zbura mereu de acum înainte către un bine făcut cuiva. Dumnezeu e Izvorul Nesecat al nostru, care ne îndeamnă să fim darnici în dăruirea noastră zilnică. Dumnezeu ne dăruiește zilnic binecuvântari pe care noi nu le prețuim și totuși El ni le dă în dar, fără ca noi să facem ceva pentru ele. A venit momentul deciziei în viața noastră pentru a lua și noi acest exemplu și să fim oameni deschiși, cu tot sufletul în a dărui tot ce e necesar în nevoia celorlalți de lângă noi.

Vă doresc să fiți niște oameni ai dăruirii pe toate planurile și faceți totul, nu ca pentru oameni, ci ca pentru Dumnezeu, deoarece omul este creația Sa. Când faci ceva pentru cineva, nu uita că faci pentru Dumnezeu.

Mircea Costel Bratosin – Redactor Revista Împreună /
Director Relații Publice / P.R. Manager Asociația "Ridică-te și umblă" România

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariție a revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Popescu Nicoleta - Bughea de jos (Argeș)

Toți oamenii așteaptă cu nerăbdare și bucurie venirea primăverii, însă noi, cei cu dizabilități, o așteptăm cu și mai multă nerăbdare: după atâtea luni friguroase este o mare bucurie să putem ieși iarăși afară.

Candrea Emil - Dorobanți (Arad)

Dacă veți privi cu atenție și cu credință, veți vedea că nu sunteți deloc singur, așa că fiți optimist și încrezător. Mulțumesc pentru sfaturi și la mulți ani în veșnicie, alături de El și de cei dragi.

Morariu Dionisie - Frătăuții Noi (Suceava)

Vă mulțumesc pentru cele două poezii trimise, însă cum în revistă se publică doar cele create de persoanele cu dizabilități, iar d-voastră nu le-ați creat...

Cât despre sărbătoarea Paștelor, nu prea am înțeles care și câți cititori ai revistei v-au cerut să lămuriți problema acestei sărbători! Mie nu mi-a cerut nici unul!

Dănilă Neculai - Suceava

Am primit toate scrisorile d-voastră. Le-am citit și țin să vă mulțumesc pentru îndemnurile și făgăduințele scrise.

Albinaru Iosif - Dragomirești (Dâmbovița)

De fiecare dată îmi trimiteți plicuri bogate în conținut: sfaturi, îndemnuri, poezii, însă vă rog încă o dată, nu mai îmi trimiteți așa de multe poezii într-un singur plic. Din nefericire, de data aceasta, din lipsă de spațiu, nu am putut să public nimic.

Cidem Narcis Brâslașu - Constanța

„Nu este important să trăim. Important e să știm pentru ce trăim. (...) Eu trăiesc pentru a scrie. Și din acest scris vreau să guste și prietenii mei dragi."

Cidem, îți mulțumesc din suflet că mereu m-ai făcut părtaș în a „gusta" din ceea ce Dumnezeu a pus în sufletul tău și pe care, cu atâta generozitate, tu împarți cu noi toți. Și ai ajuns deja la a 21-a carte! Felicitări!

Doresc să corespondeze:

Cosmin

Tânăr, 30 ani, doresc să cunosc o domnișoară, cu vârsta între 20-27 de ani, pentru prietenie / căsătorie, sau o doamnă divorțată, cu vârsta între 30-44 ani. Nu contează de unde sunteți, important este să mă acceptați pentru prietenie / căsătorie. Nu am mai fost căsătorit și mi-aș dori o soție creștină. Dacă ai vreun handicap de gr. 1, am și eu un handicap de gr. 1 și am diabet zaharat. ***0764-104277*** *non-stop. Nu răspund la numere private (anonime).*

Ștefan

Mă numesc Ștefan, am 29 de ani, șaten, ochi căprui, 1,80 m, 80 kg, doresc să cunosc o fată între 25-30 ani. Vă rog să mă contactați la nr. ***0752-927910*** *sau* ***0785-900001****.*

Frost Romulus Paul

Licențiat, 35 ani, păr negru, ochi căprui, corpolent, cu o dizabilitate fizică, caut pentru prietenie doamne, 25-35 ani, inteligente, prezentabile, gospodine, cu anumite dizabilități fizice. Menționez că locuiesc în Iași și pot fi contactat la ***0747-040411****.*

Gabriela

Mă numesc Gabriela, sunt creștină AZS, am 48 ani, studii superioare, doresc să cunosc un creștin AZS, vârsta 42-59 ani, cu care să împart frumusețea, bucuria, dar și responsabilitățile vieții de familie. Tel. ***0765-680077****.*

Anonim

Tânăr, 31 ani, 1.65 m, păr șaten, ochi căprui, constituție atletică, cu deficiență de vedere, caut spre a cunoaște o persoană cu suflet cald pentru prietenie. ***0746-789748***

Gigel

Bună, mă numesc Gigel, am 33 ani, sunt gr. 1, doresc să comunic cu fete pentru o prietenie serioasă. Care vreți, mă puteți suna la nr. ***0735-428145*** *sau* ***0725-361474****. Aștept să mă sunați.*

Cosmin

Bună, mă numesc Cosmin, am 33 de ani, sunt gr. 1, fără vicii, doresc să comunic cu fete. Care dorește mă poate suna la nr. ***0720-695760****. La orice oră vreți, mă puteți suna.*

Costel

Mă numesc Costel, am gradul 2, am 36 de ani și aș dori să comunic cu fete și băieți din toată țara. Pot fi contactată la nr. ***0762-510744*** *și* ***0734-107938***

Alina

Mă numesc Alina am gradul 1, am 24 de ani și aș dori să comunic cu fete și băieți din toată țara. Pot fi contactată la nr. ***0720-380255.***

Cristian

Mă numesc Cristian, am 47 ani, nevăzător gr. 1, doresc să cunosc o soră de credință pentru prietenie / căsătorie, fără obligații, cu o stare de sănătate mai bună pentru a ne putea completa reciproc. Ofer și aștept seriozitate. ***0765-790590*** *sau* ***0755-185858****.*

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 39 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. ***0762-929910***

Iosif

Bună, mă numesc Iosif, am 35 de ani, sunt din Oradea și sunt gr. 2. Sunt o fire bună, milostivă, iubitoare și doresc să cunosc o fată cu aceleași calități. Pot fi contactat la ***0747-404606****.*

Dorin

Bună! Sunt Dorin, am 50 de ani, am un handicap de vedere gr. I, am un băiat de 17 ani, am locuință la țară, dar nu am o tovarășă de viață. Dacă vrei să mă cunoști, răspund la nr. ***0763-879390*** *sau* ***0733-715730*** *sau numai pentru mesaje vocale* ***0747-434565****. Accept ca tovarășă de viață o doamnă cu un handicap asemănător, dar gr. II, sau un handicap locomotor ușor. Nu sunt fumător, nu beau, vreau o relație sinceră. Nu doresc fumătoare. Accept să fiu sunat din toată țara.*

Aurel

Aurel, 49 ani, din Focșani, cu scleroză multiplă, merg pe picioarele mele distanță de 100 m. Am suflet bun, credincios, situație modestă, caut doamnă cu suflet bun pentru o relație de lungă durată (căsătorie). ***0733-579407***

Anonim

Bună ziua. Sunt un băiat cu vârsta de 22. Aș dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, cu parapareză spastică sau cu un handicap asemănător, deoarece eu am parapareză spastică. Pentru mai multe detalii despre mine sunați la ***0763-863735****.*

Liviu

Bună, sunt Liviu Tudoroiu din Lipănești, Prahova, am 43 ani, sufletist, sincer, văduv, port ochelari, am 1,73 m, 70 kg, am Hemipareză stânga, gr. 2, fără obligații și vicii. Caut drăguță, 37-40 ani, pentru prietenie și căsătorie, fără vicii și obligații, gospodină,curată sinceră și sufletistă cu un mic handicap. Tel. ***0731-263328****. Vă sărut dulce!*

Manuel

Mă numesc Dogaru Manuel, sunt din Craiova jud. Dolj, am 27 de ani și consider că dragostea nu ține cont de vârstă. Sunt persoană cu dizabilități dar sunt independent, mă descurc singur și doresc să cunosc o fată / o femeie cu sau fără dizabilități (contează mai puțin) dar să fie independentă pentru a ne face viața mai ușoară. Doresc relație stabilă și de lungă durată. Dacă se va ajunge la căsătorie, cu atât mai bine. Pentru mai multe detalii mă

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

gasiți la id-ul de messenger ***manu.manuel86***

Toma Constantin

Mă numesc Toma Constantin, am 39 ani, am distrofie de centură și doresc să cunosc o fată în vederea căsătoriei. ***0747-814616, 0736-947871, 0768-878352*** *și* ***0267-355558***

Rami

Mă numesc Rami, am gradul 1, am 24 de ani și aș dori să comunic cu fete și băieți din toată țara. Pot fi contactată la nr. ***0720-380255***

Costel

Mă numesc Costel, am gradul 1, am 24 de ani și aș dori să comunic cu fete și băieți din toată țara. Pot fi contactat la nr. ***0734-107938***

Gheorghe

Sunt Gheorghe din Onești, creștin după evanghelie, am vârsta de 39 de ani, sufăr tare de singurătate. ***0761-262647*** *și* ***0756-707572****.*

Cosmin

Bună, mă numesc Cosmin, am 33 ani, sunt gr. 1, doresc să corespondez cu fete din toată țara pentru a-mi găsi jumătatea inimii mele. Vă aștept să mă sunați la nr. ***0720-695760.***

Petrișor

Mă numesc Petrișor, am 33 de ani, ochii verzi și sunt din Focșani. Aș dori să întâlnesc o fată creștin ortodoxă, de vârstă apropiată, pentru a lega o relație de lungă durată și serioasă. Nu fumez, iar în ce privește alcoolul, beau ocazional un pahar de șampanie la o nuntă sau petrecere. M-am săturat de singurătate. ***0764-177809***

Minea Gheorghe

Sunt creștin adventist, 45 ani, handicap gr. 2, doresc să cunosc o persoană sinceră, tot cu handicap gr. 2. Doresc să locuiesc la ea. ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

Gabriel

Sunt necăsătorit, îmi caut jumătatea mea sau o relație care să nu fie pe termen scurt. Vreau să găsesc pe cineva pe care să o iubesc. Îmi place orice fel de discuție în care există bunul simț. Nu contează distanța. Dacă ești serioasă și dacă vrei, putem să ne dăm întâlnire la tine în oraș pe viitor, dacă la mine în oraș nu poți veni. Vreau să vorbim și să ne cunoaștem. Te aștept! Mai multe detalii și informații la ID mess: ***casatorie.matrimoniale*** *sau la tel.* ***0746-775642*** *(Gabriel). Nu răspund la numere ascunse! La sms-uri răspund!*

Nicu

Sunt Nicu, am 43 ani, cu handicap gr. 2, doresc prietenie / căsătorie cu doamnă ca să locuiesc la ea. Rog seriozitate. Tel. ***0763-896262***

Cosmin

Bună, mă numesc Cosmin, am 32 de ani, sunt gr. 2, doresc să-mi găsesc jumătatea. Care dorește, mă poate găsi la nr. ***0720-695760***

Corneliu

Mă numesc Corneliu. Este bine ca oamenii să comunice între ei. Asta îmi doresc: să discutăm despre tot ce ne trece prin cap și poate ne putem ajuta într-un fel. Vă rog să vă recomandați când mă contactați. Tel. ***0763-689206.*** *Nu răspund la numere private.*

De asemenea, caut prietenie pentru căsătorie. Am 53 de ani și locuiesc la țară, jud. Bacău. Pentru mine nu contează înfățișarea, ci sufletul. Tel. ***0763-689206.*** *Nu răspund la numere private.*

Marian

Marian Rujanschi, 30 de ani, din Constanța, creștin adventist, persoană cu dizabilitate locomotor (picior amputat înlocuit cu proteză). Doresc să cunosc o tânără creștină adventistă, cu vârsta cuprinsă între 18-30 ani și să aibă un handicap asemănător sau să fie validă. Mă puteți contacta la telefon: ***0762-649149*** *și id de mess și email:* ***marian_rujanschi84@yahoo.com***

Aștept recomandări din cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Rog seriozitate maximă. Mulțumesc mult de înțelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Șofron

Bună, mă numesc Haraga Șofron, am 39 de ani, doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, în vederea unei relații serioase de prietenie (căsătorie). Sunt o persoană sociabilă, cu simțul umorului, iubesc literatura, muzica bună, sunt ortodox (nu mă deranjează dacă ești de altă religie), am studii superioare și sunt nevăzător. Persoana care mă va contacta aș dori să aibă un nivel bun de pregătire, să aibă rest de vedere. Nr. mele de contact ***0765-579511, 0724-437736*** *sau* ***0746-609925.***

Vlad

Mă numesc Vlad Oleg Ursu, am 28 ani, sunt din București, am 1,73 m, 70 kg., păr șaten, ochi căprui. Îmi doresc să cunosc o tânără cu frică de Dumnezeu, pentru prietenie / căsătorie. Îmi doresc ca fata să aibă vârsta cuprinsă între 18-28 ani. Doresc seriozitate maximă. Pentru mai multe detalii: ***0755-186494.*** *Pot da și un id de messenger și e-mail* ***vlad.oleg@yahoo.com***

Mircea Costel Bratosin

Mă numesc Mircea, am 30 ani, 1,75 m, 70 kg., albinism generalizat, cu ochi albaștri, persoană cu handicap vizual, creștin adventist din București. Doresc o relație de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creștină adventistă.

Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relație (ca și mine), să mă iubească, să mă accepte așa cum sunt, așa cum face și Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă și să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligații, cu același handicap ca și mine (vizual și albinism) sau fără handicap pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, așa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înțeleagă așa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-30 ani. Cine își dorește o așa căsnicie o aștept la ***0737-459099; 0749-346779; 0765-310700****, e-mail si ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com***

Aștept recomandări din cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Vă rog seriozitate maximă! Mulțumesc mult pentru înțelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN:
RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc.
Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

„Nu este important
să trăim.
Important e să știm
pentru ce trăim.”
Cidem Narcis Brâslașu

CRUCEA

Crucea mea pare mai grea
Cu fiecare zi ce trece
Crezând că o port singurea
Necazul uneori vrea să mă înece.

Sub greutatea crucii mele
Până la pământ mă plec
Lupt cu atâtea zile grele
Ele vin repede şi greu trec.

O mână nevăzută mă înalţă
Când ochii mei privesc spre cer
Am lacrimi triste ades pe faţă
Dar Domnului putere Îi cer.

Crucea mea e grea pentru mine
Dar e atât cât pot duce eu
A ta e grea pentru tine
Dar ne e alături Dumnezeu.

El nu ne uită niciodată
Păşeşte alături zi de zi cu noi
Greşeala mea, a ta, o iartă
Cu El în suflet, nu privi înapoi.

Vali Fencea - Ciutelec (Bihor)

„De la viață am primit lovituri,
De la iubire am primit suferință,
De la prieteni trădare...
Dar de la Dumnezeu
Am primit putere!”
Anonim

ÎMPREUNĂ